

মত অভিमत

[আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক পৰিবেশ, বৌদ্ধিক বিকাশ, ছাত্ৰ-শিক্ষকৰ সম্পৰ্ক, বৰ্তমান এচাম যুৱকৰ নৈতিক অধঃপতন ইত্যাদিৰ সম্পৰ্কে কেইটিমান প্ৰশ্নলৈ আমি মহাবিদ্যালয়ৰে কেইগৰাকীমান জ্যেষ্ঠ ছাত্ৰ আৰু শিক্ষকৰ ওচৰ চাপিছিলো। তেখেতলোকৰ মতামত বিচাৰি—]

আমাৰ প্ৰশ্ন সমূহ আছিল :—

১। শৈক্ষিক আৰু প্ৰতিভা বিকাশৰ আনুসঙ্গিক পৰিবেশ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত আছে নে? যদি নাই সেই অভাৱ বিলাক কি কি?

২। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষকৰ মাজৰ সম্পৰ্কৰ বিষয়ে আপোনাৰ ধাৰণা কি?

৩। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক, কৰ্মচাৰী হিচাবে এই মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা পাব লগা সুবিধা সম্পৰ্কে আমি কিমানদূৰ সচেতন?

৪। ছবছৰীয়া অসম আন্দোলনে অসমৰ ছাত্ৰ সমাজৰ কিবা পৰিবৰ্ত্তন (চাৰিত্ৰিক দিশত) আনিলে বুলি আপোনাৰ মনে ধৰে নে? এই বিষয়ত আপোনাৰ মতামত কি?

৫। বৰ্ত্তমান যুৱ সমাজৰ যি নৈতিক অধঃপতন ঘটিছে, ইয়াৰ কাৰণ কি বুলি আপুনি ভাবে? এইচাম যুৱকক সং পথলৈ ঘূৰাই অনাৰ দায়িত্ব আমাৰ নাই নেকি? এই ক্ষেত্ৰত আমি কেনেধৰণৰ পদক্ষেপ লোৱা উচিত?

মহাবিদ্যালয়ৰ সংস্কৃত বিভাগৰ প্ৰস্তাৱ :

শ্ৰীযুত মহেশ্বৰ হাজৰিকাদেৱৰ মতামত এনেধৰণৰ—

১নং প্ৰশ্নোত্তৰ : শৈক্ষিক পৰিবেশ বুলিলে শিক্ষানুষ্ঠানটিৰ শিক্ষাদানৰ উপযোগী ভৱন, বিজ্ঞান-শিক্ষাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় পৰীক্ষাগাৰ, কলা-চৰ্চ্চাৰ বাবে উপযোগী প্ৰেক্ষাগৃহ, খেল-ধেমালিৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় খেলপথাৰ আৰু সা-সৰঞ্জাম অধ্যয়নৰ বাবে এটি গ্ৰন্থাগাৰ, শিক্ষাদানৰ বাবে অহতা

সম্পন্ন শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, শিক্ষানুষ্ঠানৰ চৌদিশে এটি শান্ত পৰিবেশ আৰু এটি কাৰ্য্যক্ষম কাৰ্য্যালয়— এইবোৰকে বুজা যায়। শৈক্ষিক পৰিবেশেই প্ৰতিভাবিকাশৰো পৰিবেশ।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত কম-বেছি পৰিমাণে এই শৈক্ষিক পৰিবেশ আছে সেইকাৰণেই মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিষ্ঠাৰে পৰা এতিয়ালৈকে ই অনেক প্ৰতিভাসম্পন্ন মহৎলোকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰিছে। অৱশ্যে উক্ত সুবিধাবিলাক আছে যদিও নিখুঁত বুলি ক'ব নোৱাৰি। তাৰে ভিতৰত গ্ৰন্থাগাৰৰ কথাই কওঁ— আমাৰ গ্ৰন্থাগাৰটোত অজস্ৰ মূল্যবান গ্ৰন্থ আছে, কিন্তু সেই গ্ৰন্থবিলাকৰ উচিত ব্যৱহাৰ হোৱা নাই। তাৰ কাৰণ হৈছে (১) কিতাপৰ পৰিমাণৰ তুলনাত আলমাৰি, বেক আদি কম আৰু সেইবাবেই কিতাপ বিলাক ভালদৰে সজাই থোৱাত অসুবিধা, (২) কিতাপ বিলাক প্ৰণালীবদ্ধভাৱে সজাই তাৰ এখন Catalogue, Author Index, Tittle Index ইত্যাদি প্ৰস্তুত কৰা হোৱা নাই। যাৰ ফলত প্ৰয়োজনীয় কিতাপ এখন বিচাৰি উলিয়াওঁতে অত্যন্ত অসুবিধাৰ সম্মুখীন হ'ব লগীয়া হয়, (৩) শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীসকলে পঢ়া-শুনা কৰিবৰ বাবে এটি অধ্যয়ন কক্ষৰো অভাৱ পৰিলক্ষিত হয়, (৪) গ্ৰন্থাগাৰৰ ভিতৰত আলমাৰি, বেক আদি প্ৰণালীবদ্ধভাৱে নোথোৱা হেতুকে ছুৱাৰ-খিড়িকীবোৰ খোলাত অসুবিধা আৰু তাৰ ফলত হোৱা বন্ধ বায়ুৰ কাৰণে গ্ৰন্থাগাৰত অস্বস্তিকৰ পৰিবেশ এটাৰ সৃষ্টি হয়।

প্ৰেক্ষাগৃহটিৰ বিষয়ে এইটোকে কওঁ যে ইয়াক বিজ্ঞান সম্মত নকৰালৈকে ই ব্যৱহাৰৰ উপযোগী নহয়। খেল-ধেমালিৰ বাবে অৱশ্যে আমাৰ নিজা এখনি খেল-পথাৰ থকাটো একান্ত আৱশ্যকীয় কথা। তেতিয়া হয়তো আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে খেলা-ধূলাত এতিয়া গৈকৈয়ো অধিক পাৰদৰ্শিতা লাভ কৰিব পাৰিব।

এইদৰে হয়তো আৰু কিছু অসুবিধা নিশ্চয় আছে ; কিন্তু অসুবিধাৰ তুলনাত সুবিধা বেছি বুলিয়ে মই ভাবো । সুন্দৰ এটি শিক্ষাভৱন, পৰীক্ষাগাৰ, অহঁতাসম্পন্ন যথেষ্ট সংখ্যক শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী— এই সকলো আমাৰ আছে । তাকে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী আদিয়ে সুব্যৱহাৰ কৰিলেহে সুফল লাভ হ'ব পাৰে ।

২ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ সম্পৰ্ক মোৰ মতে গুৰু শিষ্যৰ সম্পৰ্ক, পিতা-পুত্ৰৰ সম্পৰ্ক, মাতৃ-দুহিত্ৰীৰ সম্পৰ্ক । এই সম্পৰ্ক অৱশ্যে বৰ্তমান আমাৰ মহাবিদ্যালয়তেই নহয়, সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষতে নোহোৱা হৈছে ।

শিক্ষক বা শিক্ষয়িত্ৰী এগৰাকীৰ দায়িত্ব হৈছে শিক্ষা দান কৰা । শিক্ষা মানে কেৱল পুথিগত বিদ্যাৰ কথাকে কোৱা নাই । মূল কথা হৈছে এজন শিক্ষাৰ্থীক তেওঁৰ জীৱন সংগ্ৰামৰ কাৰণে প্ৰস্তুত কৰি তোলা । তাৰ মূল ভেটি হৈছে আধ্যাত্মিকতাজনিত চৰিত্ৰ । চৰিত্ৰ যদি গঠন নহয় তেন্তে ইতিহাস, বিজ্ঞান ইত্যাদিৰ জ্ঞানে একো কৰিব নোৱাৰে । আমাৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলে এই পদ্ধতিৰেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক শিক্ষা দিয়ে । অৱশ্যে উচ্চ শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানত বিষয় শিক্ষাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াটো স্বাভাৱিক । গতিকে দেখা যায় যে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগত উচিত সম্পৰ্কই ৰাখি আছে ।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলেও শিক্ষক - শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ লগত এটি মনুষ্য সম্পৰ্ক ৰক্ষা কৰা বাঞ্ছনীয় । কিন্তু কিছু কিছু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ বৈপৰিত্য লক্ষ্য কৰা যায় । নম্ৰতা, বিনয়, অধ্যয়ন, জিজ্ঞাসা, শিক্ষকৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা, নিয়মানুবৰ্তিতা, শিষ্টাচাৰ ইত্যাদি গুণ সমূহৰ অভাৱ মই বাককৈয়ে লক্ষ্য কৰিছোঁ । এই অভাৱবিলাক লক্ষ্য কৰিয়ে বোধহয় শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগত ওচৰ সম্পৰ্ক ৰাখিবলৈ টান পায়, বা এনে সম্পৰ্ক ৰখাৰ সুবিধাই নাপায় । সেয়েহে এই সম্পৰ্কৰ জৰীগছ দিনক দিনে সোলোক-টোলোক হৈ আহি আছে । ফলস্বৰূপে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ শিক্ষালাভত হেঙাৰ পৰিছে । অতি পৰিতাপৰ কথা যে পৰীক্ষাৰ সময়ত এই সম্পৰ্ক একেবাৰে অধঃপতিত হৈ

বৈৰীভাৱৰ উদয় হয় । শিক্ষকসকলক সেই সময়ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী কিছু সংখ্যকে শত্ৰু বুলি জ্ঞান কৰে । তাৰ বাবে নিশ্চয় শিক্ষকসকল দায়ী হ'ব নোৱাৰে । দায়ী বোধ কৰো অভিভাৱক তথা সমস্ত সমাজ ব্যৱস্থা ।

৪ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : ছবছৰীয়া অসম আন্দোলনে ছাত্ৰসমাজৰ যথেষ্ট পৰিৱৰ্তন আনিলে (যদিও এইটো তাৰ উদ্দেশ্য নাছিল ।) এই পৰিৱৰ্তন শুভ আৰু অশুভ— এই দুয়ো প্ৰকাৰেই হৈছে । ৰাজনৈতিক সচেতনতা, কৰ্মপ্ৰেৰণা, সংসাহস ইত্যাদি ইয়াৰ শুভ ফল । অগ্ৰহাতে উদ্ভঙতা, অবিনয়, অধ্যয়ন বিমুখতা, শৃঙ্খলাহীনতা চিন্তাশক্তিহীনতা তাৰ অশুভ ফল । কলেজ চে'হদত অগ্ৰীল কিৰিলি, ধূমপান ইত্যাদি আন্দোলনৰ পাছত বৃদ্ধি পাইছে ।

৫ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : বস্তুমুখী দৰ্শনেই নৈতিকতাৰ অপমৃত্যুৰ প্ৰধান কাৰণ বুলি মই ভাবো । আধ্যাত্মিকতা অবিহনে নৈতিকতাক ঘূৰাই অনাৰ অগ্ৰ উপায় নাই । সেয়েহে বৰ্তমানৰ শিক্ষা-ব্যৱস্থাত গান্ধীজীৰ বুনিয়াদী শিক্ষাক গুৰুত্ব দিয়া উচিত । উচ্চ মাধ্যমিক স্তৰৰপৰা শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ সাহিত্য অধ্যয়নত গুৰুত্ব দিলে তথা সমাজে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ভৱিষ্যত নিৰাপত্তা নিশ্চিত কৰিলে নৈতিকতাৰ স্থলন কম হ'ব বুলি আমি ধাৰণা কৰো ।

তৰংগ কল্লোল শইকীয়া, স্নাতক চূড়ান্ত বৰ্ষ (কলা)

১ নং প্ৰশ্নোত্তৰ—

কাঠৈ মহাবিদ্যালয়ত শৈক্ষিক পৰিবেশ নোহোৱা নহয় । পুথিগত বিদ্যা আহৰণৰ বাবে অন্যান্য মহাবিদ্যালয়ৰ তুলনাত বহুত সুবিধা আছে । কিন্তু পুৰণি মহাবিদ্যালয় হিচাপে এতিয়াও কেইবাটাও বিষয় নথকাটো দুখৰ কথা । বটকটীয়া নিয়ম নীতিৰ অভাৱ, তদাৰক আৰু শৃঙ্খলাহীনতাৰ বাবে কেতিয়াবা শৈক্ষিক পৰিবেশ বিনষ্ট হোৱা দেখা যায় ।

প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে আনুষঙ্গিক সুবিধাৰ অভাৱ । নিজা খেলপথাৰ, ভাল প্ৰেক্ষাগৃহ, প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী আৰু বাদ্য-যন্ত্ৰ ইত্যাদিৰ প্ৰয়োজন । কাঠৈ মহাবিদ্যালয়ত সেই সমূহ

পূৰ হবলৈ বাকী। তাৰোপৰি কৰ্তৃপক্ষ আৰু শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী সকলে (ছুই এজনৰ বাদে) ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতিভা বিকাশত সহায় কৰা আৰু উদ্গনি দিয়া দেখা নাযায়।

১ নং প্ৰশ্নোত্তৰ—

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ আৰু শিক্ষকৰ মাজৰ সম্পৰ্ক ভাল।

৩ নং প্ৰশ্নোত্তৰ—

সচেতন বুলি বোধ নহয়। ছাত্ৰ আৰু শিক্ষক সচেতন নোহোৱাৰ বাবে চৰকাৰ আৰু বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ পৰা পাবলগীয়া সুবিধাও বঞ্চিত হৈ আছে।

৪ নং প্ৰশ্নোত্তৰ—

ছবছৰীয়া আন্দোলনে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত ইতিহাসৰ শিক্ষা লবলৈ শিকালে। জাতীয়তাবোধ সম্পৰ্কে সচেতনতা আনিলে।

৫ নং প্ৰশ্নোত্তৰ—

পশ্চিমীয়া সভ্যতাৰ প্ৰভাৱত আমাৰ যুৱ সম্প্ৰদায় বেছি উশৃংখল হৈছে। নিবহুৱা সমস্যা, জনসংখ্যা বৃদ্ধি আদি আৰ্থ-সামাজিক সমস্যাই স্মৃষ্ট বাতাবৰণ নোহোৱা কৰিছে।

সামগ্ৰিক ভাৱে গোটেই বিশ্বতেই যুৱ সমাজ উশৃংখল হৈ পৰিছে। তথাপি পূঁজিবাদী দেশৰ তুলনাত সমাজবাদী দেশত উশৃংখলতা কম।

আমাৰ যুৱ সমাজ উন্নত পূঁজিবাদী দেশৰ হিপ্পীবাদ পৰিহাৰ কৰিব লাগিব। আৰ্থ-সামাজিক গাঁঠনিৰ পৰিবৰ্তন হোৱাটো বাঞ্ছনীয়। এই ক্ষেত্ৰত সমাজৰ এটা গুৰু দায়িত্ব আছে। অভিভাৱক সচেতন আৰু কঠোৰ হব লাগিব। চৰকাৰে উপযুক্ত ভূমিকা পালন কৰিব লাগিব, সামাজিক মূল্য বোধ, নৈতিকতা আৰু দেশপ্ৰেমৰ শিক্ষা দিব লাগিব।

পৰাগজ্যোতি বৰুৱা

প্ৰাক্তন সম্পাদক, কাৰ্নে মহাবিদ্যালয়।

১ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : শৈক্ষিক পৰিবেশ আছে। কিন্তু প্ৰতিভা বিকাশৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সুবিধা সমূহ (প্ৰেক্ষাগৃহ, খেলপথাৰ ইত্যাদি) ব্যৱহাৰৰ উপযোগী কৰি লব নোৱাৰাৰ বাবেই স্কুলৰ পৰিবেশ এটা সৃষ্টি হোৱা নাই। অভিজ্ঞতাৰ পৰা কৰ্বলৈ হলে— চৰকাৰৰ ওচৰত এই দাবী কৰি থকাতকৈ

ছাত্ৰ একতা সভা আৰু কৰ্তৃপক্ষ একত্ৰিত হৈ অহা উপায়েৰে এই অভাব ছুৰ কৰা মই ভাল বুলি ভাবো।

২ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : ছাত্ৰ আৰু শিক্ষকৰ মাজৰ সম্বন্ধ বৰ মধুৰ। শিক্ষা গুৰুক আমি প্ৰত্যেকেই শ্ৰদ্ধা কৰিব লাগে কাৰণ এজন মানুহ হিচাপে জিয়াই থাকিবলৈ হলে প্ৰয়োজনীয় সকলোখিনি তেখেতলোকৰে দান আৰু শ্ৰদ্ধা থকালৈকে এই সম্পৰ্ক মধুৰ হৈয়ে থাকিব।

৩ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : শিক্ষা গুৰুক ক্ষেত্ৰত মই কৰ্বলৈ নাযাওঁ। ছাত্ৰৰ সচেতনতাৰ সম্পৰ্কে এখন মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্বলৈ কিছু অসুবিধা কাৰণ এটা নিৰ্দিষ্ট সময় লৈকেহে ছাত্ৰ সকল থাকে আৰু বছৰে বছৰে আহি থকা ছাত্ৰ সকলৰ সময়ভেদে অভাবো বেলেগ বেলেগ হব আৰু সচেতনতাও কম বেছি হব।

গতিকে ছাত্ৰ একতা সভা খনি যদি সক্ৰিয় হয় তেতিয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে পাব লগা সুবিধা সমূহ পাব বুলি মই ভাবো।

৪ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : ছাত্ৰ হিচাপে পঢ়াৰ লগতে নিজৰ মাতৃভূমি আৰু সমাজ এখনিক আগুৱাই নিয়াৰ বাবে যে নৈতিক দায়িত্ব আছে। এই সচেতনতা ছবছৰীয়া আন্দোলনে আনিলে।

৫ নং প্ৰশ্নোত্তৰ : কিছু সংখ্যক যুৱক-যুৱতীৰ মাজত নৈতিকতাৰ অপমৃত্যু যে ঘটিছে তাত মই আপোনাৰ সৈতে একমত। অতিমাত্ৰ নিচা জাতীয় বস্ত্ৰ সেৱণ কৰা যুৱক-যুৱতীয়েই এই শ্ৰেণীত আছে। এই সকলক সং পথলৈ ঘূৰাই আনিবলৈ হলে প্ৰথমতে নিজৰ ঘৰখনেই দায়িত্ব লব লাগিব। এনে যুৱক-যুৱতীয়ে কি সেৱণ কৰিছে আৰু কি কি কাম কৰিছে এই সকলোবোৰ কথা ঘৰখনেই প্ৰথমতে গম পাব আৰু এই ক্ষেত্ৰত চকু ৰাখি যুৱক যুৱতা গৰাকীক ঘৰখনেই প্ৰথমে চকু দিয়াটো উচিত।

দ্বিতীয়তেহ সমাজৰ দায়িত্ব আছে— এনে ধৰণৰ উশৃংখল যুৱক বা যুৱতীক সমাজে কেতিয়াও আশ্ৰয় দিব নালাগে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ বাবে থকা সংগঠনবোৰে মাজে সময়ে আলোচনা চক্ৰ আদি পাতিব লাগে আৰু চোৰকৈ বিক্ৰি কৰা দোকান সমূহক বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ হাতত গটাই দিব লাগে। তেনে ব্যৱস্থা যদি কৰা হয় তেতিয়া বৰ্দ্ধিত হাব কমিব বুলি ভাবো।

১ নং উত্তৰ : অসমৰ এখন অগ্ৰতম আগশাৰীৰ মহাবিদ্যালয় হিচাবে আমাৰ মহাবিদ্যা লয়ে শৈক্ষিক দিশত এখন উচ্চ আসন দখল কৰি আহিছে। ইয়াৰ মূলতে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ একান্ত একাগ্ৰতা, শিক্ষাগুৰু সকলৰ পৰা পোৱা অকুণ্ঠ যত্ন, সহায় সহযোগিতা, মহাবিদ্যালয়ে আগবঢ়োৱা বিভিন্ন ধৰণৰ সা-সুবিধা ইত্যাদি। কিন্তু অগ্ৰহাতে ইয়াৰ প্ৰতিকূলে অগ্ৰ কিছুমান অশুভ কাৰ্য্যকলাপে ক্ৰিয়া কৰি থকা হেতু মহাবিদ্যালয়খনৰ সুস্থ শৈক্ষিক বাতাবৰণত যথেষ্টখিনি বেমেজালিয়ে দেখা দিছে। এই ক্ষেত্ৰত কোনোবা বিশেষক নিৰ্দিষ্ট কৰি দিব নোৱাৰি যদিও এচাম ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উশৃংখলতা, শ্ৰেণীসমূহৰ অত্যাধিক বন্ধ, চাহিদা অচূপাতে পূৰ্ণিত্বাল, বিজ্ঞানাগাৰত সামগ্ৰীৰ অভাৱ, কিছু সংখ্যক শিক্ষাগুৰুৰ পাঠদান কাৰ্য্যত কৰা হেমাৰ্হি, বিভিন্ন দিশত মহাবিদ্যালয়ত থকা অভাৱ অসুবিধা, তিনিবছৰীয়া পাঠ্যক্রম প্ৰবৰ্ত্তনত বৈ যোৱা কিছুমান আঁসোঁৱাহ ইত্যাদিয়ে প্ৰত্যক্ষ আৰু পৰোক্ষ ভাৱে হ'লেও এটা সুস্থ সবল শৈক্ষিক পৰিবেশ গঢ়ি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিছে।

শিক্ষাৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য সাধন আৰু নিজকে সু-নাগৰিক ৰূপে গঢ়ি তোলা দায়িত্ব জ্ঞানৰ বিপৰীতে এচাম ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শ্ৰেণীসমূহত অচূপান্তিত থাকি অকাৰণতে এটা জ্বলজ্বল উশৃংখল পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰি শিক্ষা গ্ৰহণৰ (অগ্ৰচাম ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ) প্ৰয়োজনীয় শাচ পৰিবেশটো বিনষ্ট কৰি তুলে। অগ্ৰহাতে ছাত্ৰ সকলৰ জিৰণি সময়খিনি কটাবৰ বাবে এটা ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ অভাৱ আৰু ছাত্ৰ সকলৰ অপৰিস্কাৰ-অপৰিচ্ছন্ন বিভিন্ন সা-সুবিধা নথকা ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাটোৱেও এই পৰিবেশ সৃষ্টিত অৰিহনা যোগাইছে। তথাকথিত যুৱ সমাজত মাৰাত্মক ৰূপে দেখা দিয়া মাদক দ্ৰব্য, ড্ৰাগছ দেৱনেও বিশেষকৈ ছাত্ৰ সকলক ধ্বংসৰ পথলৈ টানি নিছে। গতিকে উপৰোক্ত এনে ধৰণৰ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মাজত দেখা দিয়া উশৃংখলতাৰ প্ৰতি মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্ত্তৃপক্ষৰ চোকা দৃষ্টিৰ সপক্ষে যথেষ্টখিনি লাঘৱ কৰিব পৰা যায়।

বিভিন্ন ধৰণৰ পূজা-পাৰ্বন, উৎসৱ ইত্যাদিকে ধৰি মহাবিদ্যালয়ৰ চূড়ান্ত বাৰ্ষিক পৰীক্ষা সমূহৰ বাবে শ্ৰেণীসমূহ অত্যাধিক বন্ধ থাকে। কাজেই এবছৰীয়া তালিকাভুক্ত পাঠ্যক্রম চাৰি পাঁচ মাহতেই সমাপ্তি ঘটাবলগীয়া হয়। এই ক্ষেত্ৰত বাৰ্ষিক আৰু বাচনি পৰীক্ষা সমূহ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰেক্ষাগৃহত অনুস্থিত কৰাৰ সুবিধা কৰি বাকী শ্ৰেণী সমূহৰ পাঠদান কাৰ্য্য নিয়মিত চলাই থাকি এই বন্ধ কিছু কমাব পাৰি। অগ্ৰহাতে তিনি বছৰীয়া পাঠ্যক্রম প্ৰবৰ্ত্তনত কিছুমান আঁসোঁৱাহ বৈ যোৱা হেতু তৃতীয় বাৰ্ষিকৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ নাম ভৰ্ত্তীকৰণ অতি পলমকৈ হয়। ফলত দুই আঢ়ৈ মাহতে পাঠ্যক্রমৰ পাঠগ্ৰহণৰ সমাপ্তি ঘটে।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আৰু এখন বছৰেকীয়া আলোচনীৰ পাতকেই (কোনোবা বছৰ অপ্ৰকাশিত হৈয়েই ব'য়) যদি প্ৰতিভা বিকাশৰ একমাত্ৰ কেন্দ্ৰ বুলি ধৰা নাযায় তেন্তে আমাৰ সুপ্ত হৈ থকা প্ৰতিভা সমূহ বিকাশৰ আনুসংগিক পৰিবেশ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত নাই বুলিয়েই ক'ব লাগিব। ছাত্ৰ একতা সভাৰ পূৰ্ণিত্ব ক্ষেত্ৰত বিশেষ টনকীয়াল নোহোৱাৰ বাবেই হওক বা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা পাবলগীয়া সুবিধা আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ পৰা পাবলগীয়া সহায় সহযোগ নোপোৱাৰ লগতে বিষয়বীয়া সকলৰ অসমৰ্থতাৰ বাবেই হওক প্ৰতিভা বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত এটা সুস্থ সবল পৰিবেশ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত এতিয়াও গঢ়ি উঠা নাই।

১ নং উত্তৰ : শিক্ষাৰ যোগেদিয়েই নিজৰ প্ৰতিভা আৰু দক্ষতা অস্বাৰ্থী সমাজৰ কল্যাণত আত্মনিয়োগ কৰিব পাৰি। শিক্ষাই মানুহ গঢ়ে আৰু শিক্ষক সকলেই হ'ল সেই মানুহ গঢ়াৰ কাৰিকৰ। গতিকে ছাত্ৰ আৰু শিক্ষকৰ মাজত থকা সমন্ধ, সুস্থ আন্তৰিকতাৰ আৰু কোনোবা ক্ষেত্ৰত বন্ধুত্বসূলভ সম্বন্ধেৰে শিক্ষাৰ এই প্ৰকৃত উদ্দেশ্য সাধনত সহায় হয়।

শিক্ষক গুৰু, ছাত্ৰ শিষ্য। শিষ্যৰ মানত গুৰু সদায় শ্ৰদ্ধাৰ। শিক্ষকৰ পৰা পোৱা সহানুভূতি, সদয়ভাৱ, সহায় সংগ ইত্যাদিৰ বাবে ছাত্ৰ সকলকো শিক্ষকৰ প্ৰতি গভীৰ আস্থা আৰু শ্ৰদ্ধা আনি দিয়ে।

৩ নং উত্তৰ : এইক্ষেত্ৰত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকল সচেতন নহয় যেন লাগে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ

সমসাময়িক অগ্ৰাণ্য মহাবিদ্যালয়ত যিমানবোৰ সা-সুবিধা আছে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত নাই। চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰাও আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে বিশেষ একো পোৱা নাই। চৰকাৰৰ পৰা সা-সুবিধা স্মৃতি গ্ৰহণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্তৃপক্ষ আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে উঠেহঠৈয়া শ্ৰেষ্ঠী চলোৱাৰ প্ৰয়োজন। ৪ নং উক্তৰ : বৰ্তমান অসমৰ এচাম যুৱকৰ মাজত গঢ়ি উঠা বিকৃত যুৱ মানসিকতা অসমৰ এটা জ্বলন্ত সমস্যা। অসম আন্দোলনৰ জৰীয়েতে বিশ্বত আলোড়ন সৃষ্টি কৰা অসমীয়া যুৱকৰ সূ নাম আছে। গতিকে আমি এই সূ নাম অক্ষুন্ন ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। অসমৰ যুৱ চৰকাৰে এই ক্ষেত্ৰত মনোনিবেশ কৰাৰ প্ৰয়োজন।

বৰ্তমান এগৰাকী যুৱতী বা তদ্ৰমহিলা বাস্তাই ঘাটে ঘূৰোতে কিছুমান যুৱকৰ পৰা অশালীন মন্তব্য প্ৰায়েই শুনিব লগাত পৰে। ইয়াৰ বাবে যুৱক সকলক 'জগৰীয়া' কৰা হয় যদিও যুৱতী সকল ও সচেতন হোৱা প্ৰয়োজন। যুৱতী সকলৰ পাছাক পৰিচ্ছদ আৰু চলন-ফুৰণ মাৰ্জিত হব লাগিব। ৫ নং উক্তৰ : ছবছৰীয়া অসম আন্দোলনে অসমৰ ছাত্ৰ সমাজত বলতো পৰিবৰ্তন আনিলে। কিছুমান ভাল আৰু কিছুমান বেয়া। ভালৰ ভিতৰত যুৱক সকলৰ জাতীয় সচেতনতা, সাহস, আত্ম বিশ্বাস আৰু স্বাবলম্বীতা। বেয়াৰ ভিতৰত হৈছে উশৃংখলতা।

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

ছাত্ৰ একতা সভা— ১৯৮৭-৮৮ চন

জয়জয়তে অসমবাসীৰ অস্তিত্ব বন্ধাৰ সংগ্ৰামত যিসকল চিৰদিনৰ বাবে পংগু হ'ল, যি সকল শ্বহীদ হ'ল, সেইসকল বীৰ বীৰাংগনালৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছো। দ্বিতীয়তে যিসকলে সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে এটা গুৰুদায়িত্ব অৰ্পণ কৰি মহাবিদ্যালয় তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সেৱা কৰিবলৈ সুবিধা দিলে সেই সকললৈ মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা, ভক্তি তথা মৰম যাচিছো।

বন্ধুসকল, ছাত্ৰ সমাজৰ আমি প্ৰত্যেকেই আজি চিঞৰিব লাগিছো “ছাত্ৰ শক্তি মহান শক্তি।” কথাতে নোহোৱা নহয়। কিন্তু আমি জনো এবাৰ চিন্তা কৰিছো ছাত্ৰ শক্তি কেতিয়া কেনে কাৰ্যত মহান হৈ পৰে। আমি কেৱল ছাত্ৰ শক্তি মহান শক্তি বুলি চিঞৰি থাকিলেই নহ'ব। সেই চিঞৰত শোষিতজনে মুক্তি পাব লাগিব, সমাজত ন্যায় প্ৰতিষ্ঠা হ'ব লাগিব, বঞ্চিত জনে প্ৰাণ পাব লাগিব। তেতিয়াহে ছাত্ৰ শক্তি মহান শক্তি বুলি কোৱাৰ যুক্তিযুক্ততা থাকিব। কোৱা হয় আজিৰ ছাত্ৰ কাইলৈ দেশৰ ধৰণী। কিন্তু ভাৰত বৰ্ষৰ দৰে এখন উন্নয়নশীল দেশত আজিৰ ছাত্ৰই আজিয়েই দেশৰ ধৰণী স্বৰূপ হ'ব লগাত পৰিছে। দেশত দুৰ্নীতি, ভণ্ডামী এইবোৰ দেখিও তাক প্ৰতিবাদ কৰিব পৰা শক্তিয়েই নাইকীয়াই পৰিছে। ক'বলৈ গ'লে ভাৰতৰ ২ং ৰাজ্য অসমত এনেবোৰ ক্ষেত্ৰত কেৱল ছাত্ৰইহে মাত মতি থকা আমি দেখিছো। ইফালে এনেবোৰ কামত প্ৰতিবাদ কৰিবলৈ গ'লে এচামে কয়— ছাত্ৰই ৰাজনীতি কৰিছে। ছাত্ৰই ৰাজনীতি কৰাটো বেয়া। কিন্তু অন্যায়ক প্ৰতিবাদ কৰিবলৈ গ'লে জানো ৰাজনীতি ক'ব হয়? হে আলোক সন্ধানী বন্ধুসকল কথাটো চিন্তা

কৰক।

কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ—

নিৰ্বাচনত জয় লাভ কৰা কেইদিনমান পাছতে ইং ২০।২।৮৮ তাৰিখে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতিয়ে মোক কাৰ্য্যভাৰ অৰ্পণ কৰে। কিন্তু প্ৰাক্তন সাধাৰণ সম্পাদক গৰাকীৰ তনুপস্থিতৰ লগতে তেখেতে পুৰণি নথি-পত্ৰ সমূহ মোক যথাসময়ত অৰ্পণ নকৰাত মোৰ কাৰ্য্য কালত বিভিন্ন কাম সুচাৰুৰূপে চলাই নিয়াত এক অন্তৰ্বিধাৰ সৃষ্টি হয়। সেই বাবে মই মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষাগুৰু, কৰ্ম-কৰ্ত্তাৰ ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষা মাগিছো।

শোকসভা—

ইং ২৩।২।৮৮ তাৰিখে অসমৰ খ্যাতিমন্ত সাহিত্যিক তথা অদম সাহিত্যসভাৰ প্ৰাক্তন সভাপতি শ্ৰীমুত ত্ৰৈলোক্যনাথ গোস্বামী দেৱৰ পৰলোকপ্ৰাপ্তি হয়। তেখেতৰ মৃত্যুত অসমৰ এজন সুযোগ্য সন্তান হেৰুৱায়। তেখেতৰ মৃত্যুত মহাবিদ্যালয়ত এখন শোক সভা পতা হয়। সভাত সাহিত্যিক গৰাকীৰ সাহিত্য প্ৰতিভাৰ ওপৰত অধ্যাপক অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে দুৱাৰাৰ কয় আৰু মৃতকৰ আত্মাৰ সদ্-গতিৰ বাবে একমিনিট সময় মৌন প্ৰাৰ্থনা জনোৱা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ—

ইং ২৪ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ১ মাৰ্চ '৮৮ লৈ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ বৰ জাকজমকতাৰে উদ্‌যাপন কৰা হয়। এইবাৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ প্ৰতিটো প্ৰতিযোগীতাতে প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা বেচি হোৱাতো পৰিলক্ষিত হয়। লগতে নতুন নতুন প্ৰতিযোগীতাৰ বিষয় ও বিভাগীয় সম্পাদকসকলে সন্নিবিষ্ট কৰিছিল।

ন-প্রতিভা দিবস—

ইং ৫০৩৮৮ তাৰিখে ডিব্ৰুগড় হঃ সূঃ কাঠৈ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা আৰু মনোহাৰী দেবী কাঠৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী একতা সভাৰ সৌজন্যত এদিনীয়া কাৰ্য্য-সূচীৰে ন-প্রতিভা দিবস আয়োজন কৰা হয়। উক্ত দিনা এখনি প্ৰদৰ্শনী আয়োজন কৰা হয়। উক্ত প্ৰদৰ্শনীত বহুতো প্ৰতিভাবান ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰি ক্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ সুবিধা পায়। অংশ গ্ৰহণকাৰী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ডিব্ৰুগড় নবীন লেখক-লেখিকা আৰু শিল্পী সমিতিয়ে একোখনকৈ মানপত্ৰ প্ৰদান কৰে। উক্তদিনা নিশালৈ গণশিল্পী হেমাংগ বিশ্বাসৰ সৌৰবৰ্ণত আয়োজন কৰা হয় “সন্ধিয়াৰ সুবাস”।

বিদায় সভা—

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ মুকলি সভাৰ দিনাখন আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শেষান্ত বাৰ্ষিকৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলক বিদায় সম্ভাষণ জনাবৰ বাবে এখনি বিদায় সভাৰো আয়োজন কৰা হয়। মুকলি সভা আৰু বিদায় সভাত সেইদিনা উপস্থিত আছিল ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ড॰ কবী ডেকা হাজৰিকা আৰু সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ উপ-সভাপতি শ্ৰীযুত বীৰেন বৰুৱা দেৱ। চূড়ান্ত বাৰ্ষিকৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈকে ছাত্ৰ একতা সভা তৰফৰ পৰা আগন্তুক শেষান্ত পৰীক্ষাৰ বাবে শুভেচ্ছা জনোৱা হয়।

স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান—

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত যি দুটা ছাত্ৰাবাস আৰু ছাত্ৰী-নিবাস আছে সেই নিবাস কেইটাৰ অৱস্থা অতি শোচনীয়। মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষইয়ো এই বিষয়ে চকু নিদিয়া যেন আমাৰ অনুমান হয়। সেয়েহে ইং ২৯-৩-৮৮ এটা সঁজাতি দলগৈ অসমৰ মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী দেৱক ছাত্ৰাবাস আৰু ছাত্ৰীনিবাসৰ অভাৱ অভিযোগ সম্পৰ্কে এখনি স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়। মন্ত্ৰী মহোদয়েও ছাত্ৰাবাস আৰু ছাত্ৰী-নিবাসৰ বাবে বৃজন পৰিমাণৰ খেলৰ সামগ্ৰীৰ পঞ্চাশ হাজাৰ টকা (৫০,০০০) অনুদান হিচাপে আগবঢ়ায়। মহাবিদ্যা-লয়ত এখন স্থায়ী খেল পথাৰৰ প্ৰয়োজনত মাননীয় ক্ৰীড়া

আৰু যুৱ কল্যাণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়কো এখনি স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়। তেখেতে মহাবিদ্যালয়ত এখনি স্থায়ী খেল পথাৰ দিয়াৰ আশ্বাস দিয়ে। আশা ৰাখিছো এই কামত মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ আৰু অনাগত ছাত্ৰ একতা সভাই বিশেষ সভাই বিশেষ মনোযোগ দিব।

সমাজ সেৱা—

প্ৰত্যেক মানুহে অনুভৱ কৰে একোখন সমাজ। সমাজ অবিহনে মানুহ জীয়াই থকাটো অসম্ভৱ। লগতে সেই সমাজক সেৱা কৰাৰ দায়িত্বও মানুহৰেই। এই উদ্দেশ্য আগত ৰাখি ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলৰ দ্বাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদ কোঠা আদি পৰিষ্কাৰ কৰা হয়। বৃক্ষৰোপনৰ কাৰ্য্যসূচী হাতত লোৱা হয় আৰু এটি এন, এচ, এচ, ৰ শিবিৰ পতা আঁচনিও হাতত লোৱা হয়।

অভাৱ অভিযোগ—

আমাৰ মহাবিদ্যালয় খন ভালদৰে লক্ষ্য কৰিলে চৈধ্য-কুৰি অভাৱ অভিযোগ দেখা পোৱা হয়। সেই অভাৱ সমূহ দূৰ কৰাৰ মানসেৰে কেইবাখনো কাৰ্যানিৰ্ব্বাহক সভা পাতি মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষক এই সম্পৰ্কে জনোৱা হৈছিল। পূৰ্বৰ সম্পাদক সকলেও একেবোৰ অভাৱৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰি আহিছে। সেয়েহে অভাৱ সমূহ উলুকিয়াই পুনৰাবৃত্তি কৰিব বিছৰা নাই। মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ আৰু অনাগত ছাত্ৰ একতা সভাই অভাৱ অভিযোগ সমূহৰ ওপৰত মনোনিবেশ কৰিলে আমি আনন্দ পাম। আশা ৰাখিছো এই বিষয়ে মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ, ছাত্ৰ একতা সভা, অধ্যাপক অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ ছাত্ৰী তথা কৰ্মকৰ্তাসকলে এক উমৈহতীয়া প্ৰচেষ্টা হাতত ল'ব।

শলাগ—

সাধাৰণ সম্পাদকৰ দৰে এটা গুৰুদায়িত্বত থকা অৱ-স্থাত মোক সকলো প্ৰকাৰে সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় শ্ৰীযুত কল্যাণ কুমাৰ বৰুৱাদেৱ, উপাধ্যক্ষ শ্ৰীযুত নৰেন্দ্ৰ কুমাৰ বাৰ্মাদেৱলৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছো। লগতে বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায় কৰা

মাননীয় অধ্যাপক অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ ছাত্ৰী বন্ধু-
বান্ধবীলৈও শ্ৰদ্ধা, ভক্তি তথা মৰম নিবেদন কৰিলোঁ।

শেষত অজানিতে বৈ যোৱা ভুলৰ বাবে ক্ষমা ভিক্ষা
মাগিলোঁ।

সদৌ শেষত ছাত্ৰ ছাত্ৰী তথা মহাবিদ্যালয়ৰ উত্ত্ৰযোত্তৰ
কামনা কৰি মোৰ সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

জয় আই অসম

বিনীত—

শ্ৰীশৰৎ চিৰিং

সাধাৰণ সম্পাদক

ছাত্ৰ একতা সভা

১৯৮৭-৮৮ চন।

তৰ্ক আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

কানৈ ছাত্ৰ একতা সভা ১৯৮৭-৮৮ চন

আমি পোহৰ বিচাৰি যাওঁ

আমি পোহৰ বিচাৰি যাওঁ।

আন্ধাৰৰ পাৰ, অমানিশা ভেদি

সিপাৰে কি আছে চাওঁ

আমি পোহৰ বিচাৰি যাওঁ।

আমি সংগ্ৰামী, আমাৰ বহুত হাজাৰ হাতীৰ বল

আমি অসমৰ, আমি ভাৰতৰ

শান্তিৰ নিজৰাৰ চল।

আমি পোহৰ বিচাৰি যাওঁ.....

হে সতীৰ্থবৰ্গ, এখন মহাবিদ্যালয়ত সাংস্কৃতিক আৰু
তৰ্ক বিভাগৰ দায়িত্বত থাকি এই বিভাগটোৰ সকলোবোৰ
কাম-কাজ সুচাৰুৰূপে চলাই নিয়াৰ হেপাহ বহুদিনৰ পৰাই

মনৰ মাজত পুঁহি ৰাখিছিলোঁ। সেয়ে এই বছৰ উক্ত বিভা-
গৰ সম্পাদকৰ পদত অধিষ্ঠিত হৈ আপোনালোকলৈ সেৱা
আগবঢ়াবলৈ পাই মই নিজকে খন্ড মানিছোঁ। যি সকল
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মোক এই পদত অধিষ্ঠিত সুযোগ দিলে তেখেত
সকলোলৈ ধন্যবাদ থাকিল।

এখন মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক আৰু তৰ্ক বিভাগটো
চলাই নিয়াত যিমান মধুৰতা আছে লগতে সিমান কঠোৰ-
তাও আছে। মোৰ অৰ্পণত জ্ঞান, অৰ্পণত বিচাৰ বুদ্ধিৰে
কৰি যোৱা কামবোৰত মোৰ অজানিতে বহুতো দোষ-ত্রুটি
হব পাৰে। তাৰ বাবে মই সমূহ শিক্ষাগুৰু, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ
ওচৰত কৰষোৰে ক্ষমা ভিক্ষা মাগি মোৰ কাৰ্যকালৰ চমু
খতিয়ান দাঙি ধৰিলোঁ।

ইং ২০ ফেব্ৰুৱাৰী, '৮৮ তাৰিখে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ চাৰিদিনৰ পিছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বৰ আশাৰে বাট চাই থকা মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ, ফেব্ৰুৱাৰী মাহৰ ২৪ তাৰিখৰ পৰা ১ মাৰ্চ ৮৮ তাৰিখলৈকে সপ্তাহ যোৰা কাৰ্য্যসূচীৰে বৰ জাক জমকতাৰে উদ্‌ঘাপন কৰা হয়। সাংস্কৃতিক আৰু তৰ্ক বিভাগৰ তৰফৰ পৰা মুঠ ১৬টা বিষয়ত প্ৰতিযোগিতা আয়োজন কৰা হৈছিল। এইবাৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত নতুন প্ৰতিযোগিতাৰ বিষয়ও সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছিল। প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যাও যথেষ্ট বৃদ্ধি হোৱা পৰিলক্ষিত হয়। মুকলি সভা ১ মাৰ্চ, ৮৮ৰ দিনা নিশালৈ এখনি সাংস্কৃতিক সন্ধিয়াৰ আয়োজন কৰা হয়।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ সামৰণি পৰাৰ কেইদিন মানৰ পাচতেই ৫।৩।৮৮ তাৰিখে ডিব্ৰুগড় হনুমানবল্লী সূৰজমল কানৈ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা আৰু মনোহাৰী দেৱী কানৈ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰী একতা সভাৰ সৌজন্যত ডিব্ৰুগড় নবীন লেখক-লেখিকা আৰু শিল্পী সমিতিৰ এদিনীয়া কাৰ্য্যসূচীৰে ন-প্ৰতিভা দিৱস আয়োজন কৰা হয়। ইয়াত বহুতো প্ৰতিভাৱান ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে প্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ সুযোগ পায়।

উক্তদিনা এই সম্পাদকৰ পৰিচালনাৰ দায়িত্বত এখনি প্ৰদৰ্শনীৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। প্ৰদৰ্শনীৰ দুৱাৰ মুকলি কৰে অসমৰ খ্যাতমান চিত্ৰ শিল্পী শ্ৰীযুত অভয় দুৱৰাদেৱে। উক্ত প্ৰদৰ্শনীত কেই গৰাকীমান সম্ভাৱন ময় চিত্ৰ-শিল্পী, কাব্যিকৰী শিল্পী আৰু আলোকচিত্ৰ শিল্পীৰ সন্ধান পোৱা যায়। শিল্পী কেই গৰাকীক ডিব্ৰুগড় নবীন লেখক-লেখিকা আৰু শিল্পী সমিতিৰ তৰফৰ পৰা একোখনকৈ মানত্ৰ প্ৰদান কৰা হয়। লগতে সেইদিনা নিশালৈ গংগা চাপৰিত লুই-তৰ পলস দেখা গণশিল্পী হেমাংগ বিদ্বাসৰ সৌৰৰণত এখনি সাংস্কৃতিক সন্ধিয়া অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

ইয়াৰ পিছতেই তাহে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত মহাবিদ্যালয় সমূহৰ আন্তঃমহাবিদ্যালয় সমাৰোহ। যোৰহাটৰ জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা এই সমাৰোহলৈ আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ এটি দলে অংশগ্ৰহণ কৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ কেইবাটাও পুৰস্কাৰ লগতে মহা-

বিদ্যালয়লৈ স্ন-নাম কঢ়িয়াই আনে। তেখেতসকললৈ সাংস্কৃতিক আৰু তৰ্ক বিভাগৰ তৰফৰপৰা অভিনন্দন স্তাৰ্পন কৰিছো।

সময়ৰ তভাৱ লগতে পৰীক্ষাৰ বতৰলৈ লক্ষ্য ৰাখি আমি মনতে পাণ্ডি থকা বহুতো অনুষ্ঠান, দিৱস আদি পাতিব নোৱাৰিলো। যিহেতু আজিৰ মহাবিদ্যালয় সমূহত কেৱল পৰীক্ষা আৰু পৰীক্ষা। আমাৰ মহাবিদ্যালয় সাংস্কৃতিক দিশত বহুতো প্ৰতিভাৱান ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আছে। কিন্তু দুখৰ বিষয়ে তেওঁলোকে এইবোৰ প্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ সুযোগ নাপায়। কেৱল মাত্ৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ টোহে। ইয়াকো বৰ খৰ-খেদাকৈ পাতিব লগা হয় বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী প্ৰকৃত প্ৰতিভা বিকাশ নহয়। সেয়েহে কণ্ড মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষইয়ো এই বিষয়ে দৃষ্টিপাত কৰা উচিত যাতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজ নিজ প্ৰতিভা বিকাশৰ সুবিধা পায়। যিহেতু কেৱল পৰীক্ষাত ভাল ফলাফল বা মহাবিদ্যালয়খন ৰংচঙীয়া হলেই এখন মহাবিদ্যালয় উন্নতি বুলি কব নোৱাৰি। ইয়াতেই সৃষ্টি হ'ব লাগিব স্ন-নাগৰিক, স্ন-গায়ক, স্ন-শিল্পী, স্ন-সাহিত্যিকৰ। তেতিয়াহে এখন মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জল ভৱিষ্যত আশা ক'ব পাৰি।

এইখিনিতো মোক সকলো প্ৰকাৰে দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় কৰা মোৰ মাননীয় শিক্ষাগুৰু সৰ্বশ্ৰী জয়কৃষ্ণ মহন্ত, সুনীল মাথ শৰ্মা, মহেশ্বৰ হাজৰিকা, প্ৰতীক চৌধুৰী, প্ৰভুনাথ সিং, সুনীল বৰঠাকুৰ, আতিকউদ্দিন আহমেদ, শান্তনু সেনগুপ্তা, গোলক চন্দ্ৰ ডেকা অধ্যাপিকা জ্যোতিমালা গৌঁহাই, আভা দত্ত, কল্পনা বৰুৱা, ৰাজী কৌৱৰ এই সকললৈ মই আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা ভক্তি নিবেদন কৰিছো। লগতে কাৰ্য্যসূচী সূচাৰুৰূপে চলাই নিয়াত সহায় কৰা বন্ধু ভূপেন বুঢ়াগৌঁহাই, ললিত ফুকন, জয়ন্ত গগৈ, শবৎ গগৈ, মুকুল দুৱৰা, যতীন মৰাণ, প্ৰাণজিৎ বুঢ়াগৌঁহাই, অনিল সোণোৱাল আৰু ৰাজীৱী কুম্মী বৰুৱা, অলকানন্দ বৰুৱা, বিণজু বৰুৱা, ৰঞ্জু শইকীয়া, কল্পনা গগৈ, নমিতা কৌৱৰ, জলি কলিতা— এই সকললৈ মই মোৰ আকৃত্ৰিম মৰম আৰু কৃতজ্ঞতা স্তাৰ্পন কৰিছো।

শেষত অপৈগত জ্ঞান আৰু বিচাৰ বুদ্ধিৰে কাম কৰিব
বলৈ আগবঢ়া সম্পাদকৰ অজ্ঞানিতে বৈ যোৱা দোষ-ত্রুটিৰ
বাবে কৰা যোৱাৰ পুনৰ ক্ষমা ভিক্ষা মাগিলো।

সদৌশেষত মহাবিদ্যালয়খনৰ সৰ্বতে প্ৰকাৰক উন্নতি
কামনা কৰি সম্পাদকৰ কলম সামৰিলো।

ধন্যবাদেৰে

জয়তু কাৰ্ণেয়ান

জয়তু কাৰ্ণে মহাবিদ্যালয়

শ্ৰীত্ৰৈলোক্য বিজয় গগৈ

সম্পাদক, সাংস্কৃতিক আৰু তৰ্ক বিভাগ

ছাত্ৰ একতা সভা ১৯৭৭-৮৭ চন।

সঙ্গীত বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয়জয়তে কাৰ্ণে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ
সংগীত বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা
দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বন্ধ-বান্ধবীলৈ
মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

দ্বিতীয়তে, সংগীত বিভাগৰ এটা গধুৰ দায়িত্ব পালন
কৰিবলৈ যাওঁতে অজ্ঞানিতে যিখিনি ভুল ভ্ৰান্তি হৈছিল তাৰ
বাবে কাৰ্ণে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ ছাত্ৰী তথা শিক্ষা গুৰু
আৰু কৰ্মকৰ্তা সকলৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছো।

বিগত বছৰৰ দৰে এই বছৰো ১৯৮-৮৮ চনৰ মহা-
বিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত হৈছে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সহায়
সহযোগিতাবে এইবাৰৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতা সুকলমে পাৰ
হৈ যায়।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত সংগীত বিভাগত কিছুমান বাত-
যন্ত্ৰৰ অভাৱ মন কৰিবলগীয়া। যি দুই এপদ আছে সেই
বোৰৰ অৱস্থাও দুখলগীয়া। এনেকুৱা অভাৱে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী
সকলক যথেষ্ট অসুবিধাত পেলাইছে। সেয়ে এই অভাৱ
সমূহ অনতিপলমে দূৰীকৰণ কৰা হব বুলি আশা ৰাখিলো।

এইবাৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত শ্ৰেষ্ঠ গায়িকা হিচাপে

কুমাৰী বঞ্জিতা শইকীয়া আৰু দ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ গায়িকা হিচাপে
কুমাৰী সংগীতা ৰাজখোৱাই সন্মান লাভ কৰে। দুয়ো গৰাকী
শিল্পালৈ মোৰ হিয়াভবা মৰম জনাই তেওঁলোকৰ উজ্জল
ভৱিষ্যত কামনা কৰিলো।

মোৰ কাৰ্য্য কালছোৱাত যোৰহাটৰ 'জগন্নাথ মহা-
বিদ্যালয়'ত অনুষ্ঠিত হোৱা আন্তঃ মহাবিশ্ববিদ্যালয়ৰ সংগীত
প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়েও যোগদান কৰে।
কিন্তু দুখৰ বিষয় সংগীত বিভাগৰ পুঞ্জিত প্ৰয়োজনীয় ধন
অভাৱ হোৱা বাবে প্ৰতিযোগীসকলে নিজৰ খৰচেৰে প্ৰতি-
যোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰে। ভৱিষ্যতে এনে হুৱা পৰিস্থিতিৰ
অৱসান ঘটিব বুলি আশা ৰাখিলো।

আন্তঃ মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীত প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ
মহাবিদ্যালয়ে সোণ, ৰূপ আৰু ব্ৰঞ্জৰ পদক কঢ়িয়াই আনি-
বলৈ সক্ষম হয়। তবলাত শ্ৰীপাৰ্থ প্ৰতিম শৰ্মাই সোণৰ
পদক, বাত, সংগীতত কুমাৰী বঞ্জিতা শইকীয়াই ৰূপৰ পদক,
গীতৰত শ্ৰীত্ৰিনয়ন সৰ্দিচৈয়ে ৰূপৰ পদক আৰু সত্ৰীয়া নৃত্যত
কুমাৰী ইন্দিৰা বৰ্মনে ব্ৰোঞ্জৰ পদক কঢ়িয়াই সন্মান লাভ
কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মান অৰ্জন কৰে।

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰিবলৈ লওঁতে প্ৰথমেই মোৰ মনত পৰিছে সংগীত বিভাগৰ উপদেষ্টা শ্ৰীযুত মুনিৰ শৰ্মা চাৰলৈ। তেখেতৰ দিহা-পৰামৰ্শ আৰু সহযোগ অবিহনে সংগীত বিভাগৰ কাৰ্য্যসূচী সমূহ সফল হৈ উঠাত বহুত অৰুবিধা হলেহেঁতেন। অধ্যাপক শ্ৰীযুত প্ৰফুল্ল চক্ৰৱৰ্ত্তী, শ্ৰীযুত শান্তনু সেনগুপ্তা, শ্ৰীযুত মহেশ্বৰ হাজৰিকা চাৰে তেওঁলোকৰ বহুমূলীয়া সম-
 ৰ-মাজত মোক যি সহায়-সহযোগ আগবঢ়ালে তাৰ বাবে তেওঁলোকলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা থাকিল। লগতে মোৰ কাম-কাজবিলাক সফলতাবে আগুৱাই নিয়াত সহায় কৰাৰ বাবে বন্ধু নৱজ্যোতি শইকীয়া, ভৰত গগৈ, গুণীন

গগৈ, প্ৰণৱ গগৈ, ভূপেন বুঢ়াগোহাঁই, আৰু শৰৎ গগৈক মই কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰো।

শেষত কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ মান্যবৰ শ্ৰদ্ধাভাটন অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত কল্যাণ কুমাৰ বৰুৱাদেৱলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম জনাইছো। সদৌশেষত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰগতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলো।

জয় আই অসম

ধন্যবাদেৰে

প্ৰবীন বুমাৰ গগৈ

সম্পাদক, সংগীত বিভাগ

ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন—

আৰম্ভণিতে কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বন্ধু-বান্ধবলৈ মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণিপাত জনালো।

নিৰ্বাচনৰ প্ৰাক মুহূৰ্তত আপোনালোকৰ আগত যি প্ৰতিক্ৰমিত দিছিলো, তাক সম্পূৰ্ণৰূপে কাৰ্য্যত পৰিণত কৰিব নোৱাৰা বাবে মই প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাৰম্ভণিতেই দুখ প্ৰকাশ কৰিছো আৰু তাৰ বাবে আপোনালোকৰ আগত ক্ষমা ভিক্ষা মাগিছো।

কাৰ্য্যভাৰ লোৱাৰ আগতে কল্পনা কৰিছিলো পদটিলৈ বহু কিবা কিবি কবিতা বুলি। কিন্তু ভৱামতে সেৱা আগবঢ়াব নোৱাৰিলো। নোৱাৰাৰ মূলতে আছিল বহুতো প্ৰতিবন্ধকতা আৰু কেতবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ অভাব। সীমিত

পূঁজিৰ বাবে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত প্ৰতিযোগিতা সমূহ জাকজমকতাবে পাতিব নোৱাৰে বা অকুঠতাবে সেৱা আগবঢ়াব নোৱাৰে। সেইকাৰণেই বহুতো ছাত্ৰই প্ৰতিযোগিতাৰ সময়ত অধিক সুবিধা বিচাৰি অসন্তোষ প্ৰকাশ কৰে। বহুতেই প্ৰশ্ন কৰে—“সম্পাদক সকলে ইমানবোৰ টকা কি কৰে?” তেওঁলোকৰ এই সংসাহসিকতাক মই প্ৰশংসা কৰো। কিন্তু যিসকলে এনে কটু মন্তব্য কৰে সেইসকলৰ প্ৰতি মোৰ এটাই নিবেদন যে তেওঁলোকে যেন এনে মন্তব্য দিয়াৰ আগতে মহাবিদ্যালয়খনৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাটো পৰ্য্যবেক্ষণ কৰি লয়।

ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ অভাৱ সমূহৰ বিষয়ে নকৈ দোহৰাৰ প্ৰয়োজনবোধ নকৰো। পূৰ্ববৰ্ত্তী প্ৰতিজন সম্পাদকেই এই অভাৱ সমূহ অৱগত কৰি আহিছে আৰু

সকলোৰে প্ৰত্যক্ষ কৰিছে। এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে মই আমাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ পৰা কেইটামান কথা জানিব খোজো যে, মহাবিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা হোৱা আজি বিয়াল্লিছ বছৰৰ পাছতো এই অভাৱ সমূহ (বিশেষকৈ জিবনি কোঠাটো) কিয় পূৰণ হোৱা নাই? এইয়া কাৰ অৱহেলা? মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষই এই অভাৱটোক অপৰিহাৰ্য্য বুলি বিবেচনা নকৰে নেকি? পৰিতাপৰ কথা যে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত ছাত্ৰ জিবনি কোঠাৰ অন্তৰ্গত খেল সমূহ খেলাবলৈ খেলৰ সামগ্ৰী বিচাৰি ইমান এটা ডাঙৰ আৰু ঐতিহ্য মণ্ডিত অনুষ্ঠানৰ হৈ নগৰৰ অগ্ৰাণ্ণ সংঘবোৰত আবেদন নিবেদন কৰি সম্পাদক হাবাখুৰি খাবলগীয়া হয়। এইয়াজানো মহাবিদ্যালয়খনৰ বাবে লাজৰ কথা নহয়? সম্পাদকৰ পুঁজিৰে আনকি এখন কেবম বৰ্ডও কিনিব নোৱাৰি।

যি কি নহওঁক আমাৰ কাৰ্য্যকালছোৱাত উপবোক্ত অভাৱ সমূহৰ বিষয়ে— শিক্ষামন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অৱগত কৰোৱা হৈছে।

শলাগ জনাবলগীয়া সকলৰ ভিতৰত প্ৰাৰ্থ: স্বৰ্ণীয় ব্যক্তিজন হৈছে ছাত্ৰ জিবনি কোঠাৰ প্ৰাক্তন সম্পাদক শ্ৰীশৰৎ গগৈ। তেখেতে পূৰ্বৰ সকলো অভিজ্ঞতাৰে মোক দিহা পৰামৰ্শ দি যি সহায় কৰিলে তাৰ ধন কোনোধিনে

পৰিশোধ কৰিব নোৱাৰিম। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত সহায় সহযোগ কৰি দিয়া ব্যক্তিসকল হ'ল— সৰ্বশ্ৰী ভৱত গগৈ, দিপু হাজৰিকা, দিলীপ সোনোৱাল, বাণা দেউৰী, প্ৰণৱ ৰাজবংশী, সোনাৰাম সন্দিকৈ,। নিৰ্বাচনী অভিযানত সহায় কৰি দিয় ছাত্ৰ বন্ধুসকল হৈছে— সৰ্বশ্ৰী কুল গগৈ, ৰঞ্জিত, তপন, ৰূপজ্যোতি, গৌতম, ৰুবুল, মুকুট, নৰেশ, নৱ আৰু বহুতো ছাত্ৰ ছাত্ৰী। মোৰ নিৰ্বাচনী অভিযান আৰু মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উভয়তে মোৰ সোঁহাত স্বৰূপে সহায় কৰি দিয়া ছাত্ৰ বন্ধু ছজন হ'ল— শ্ৰীৰাজীৱ গগৈ আৰু অলুজ চুতীয়া। এওঁলোক সকলোলৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা থাকিল। এই সকলৰ উপৰিও উল্লেখ কৰিবলৈ মনযোৱা আৰু বহুতো ছাত্ৰৰ নাম স্থানান্তৰত বাদ পৰিল। তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনৰে নাম মোৰ স্মৃতিৰ মানস পটত সোনালী আখৰে লিখা আছে।

শেষত মোৰ অজানিতে হৈ যোৱা ভুলৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষাৰে সামৰিলো।

ধন্যবাদ

পানীৰাম ডেকামৰাণ
সম্পাদক, ছাত্ৰ জিবনি কোঠা।

ছাত্ৰী জিবনি কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰাৰম্ভণিতে শিক্ষা গুৰু মণ্ডলী আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়া মোৰ সতীৰ্থবৃন্দ সমন্বিতে সমূহ কানৈয়ানলৈ মোৰ আন্তৰিক সন্দ্ৰ সন্তোষন জনাই বিভাগীয় প্ৰতিবেদনত ছুকলয় লিখাৰ প্ৰয়াস কৰিছোঁ।

প্ৰথমেই উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছোঁ যে কিছু বছৰ ধৰি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত 'ছাত্ৰ একতা সভা'ৰ নিৰ্বাচন পলমমলৈ অনুস্থিত হোৱাৰ বাবে ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্য্যকাল

কেই মাহ মানৰ ভিতৰতে সামৰণি পৰে। তাৰ মাজতে ইটোৰ পাছত সিটো পৰীক্ষা আছেই। কাজেই বিভিন্ন ধৰণৰ উন্নয়নমূলক বা অগ্ৰাণ্ণ সংক্ৰান্তীয় কাম সমূহত বিশেষ ভাৱে অগ্ৰগতি লাভ কৰিব নোৱাৰাতো পৰিলক্ষিত হয়। এনেধৰণৰ ধাৰাবাহিকতাৰ বাবেই আমি গঠনমূলক বিভিন্ন ধৰণৰ কামত আগবাঢ়িব খুজিছিলো যদিও কিছুমান কাম আমাৰ আধৰুৱা হৈয়েই ব'ল।

যোৱা ফেব্ৰুৱাৰী মাহৰ মাজ ভাগত 'ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা'ৰ সম্পাদিকা হিচাবে কাৰ্য্যভাৰ লোৱাৰ ঠিক কিছুদিনৰ পিছতেই "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" আৰম্ভ হয়। মোৰ বিভাগীয় খেলসমূহৰ খেলা সামগ্ৰী বিচাৰি কৰ্তৃপক্ষৰ কাৰ চাপি নিৰাস হ'ব লগা হৈছিল। মহাবিদ্যালয় এখনত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাত প্ৰয়োজনীয় খেলা সামগ্ৰী সমূহৰ যোগান ধৰিব নোৱাৰাটো পৰিতাপৰ বিষয়। বন্ধু-বান্ধবী বৰ্গৰ অতুলনীয় সাহচৰ্য্যৰ বাবে বিভিন্ন অনুস্থান প্ৰতিস্থানৰ পৰা খেলা সামগ্ৰী যোগান ধৰি সুকলমে প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুস্থিত কৰা হ'ল যদিও কিছুমান বিশেষ প্ৰতিযোগিতা অনুস্থিত কৰিব পৰা নহ'ল।

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ বিভিন্ন অভাৱ-অভিযোগ তথা প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী ইত্যাদিৰ ওপৰত কাৰ্য্যকৰী বৈঠকত আলোচনা কৰা হৈছিল আৰু ইয়াৰ যথাযথ সমাধানৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ পৰা আশ্বাসো পোৱা গৈছিল। কিন্তু কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত এতিয়ালৈকে কোনো সহাঁৰি পোৱা নাই। ইয়াৰ ফলত তৎকালীন প্ৰয়োজনীয় কিছু-

মান সামগ্ৰীৰ তথা অভাৱৰ বাবে ছাত্ৰীসকলে অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছে।

গত কালছোৱাত বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন ধৰণে দিহা পৰামৰ্শ দি সহায় কৰা মোৰ বিভাগীয় তত্ত্বাবধায়িকা অধ্যাপিকা ৰাজী কোঁৱৰ বাই.দউলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম আৰু অনুপ্ৰেৰণা দি সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা বান্ধৱী অলকানন্দা, কণুমী ৰীতা, পুষ্পাঞ্জলী, বন্ধু অনিল, ক্ষীৰোদ, নৱ, প্ৰাণজিৎ, শৰৎ, জান, যতীন, ভাইটি, নৱজ্যোতি, হেমন্ত, জিৰ্টু, পুতুল, শৰৎ আৰু ভাটী নমিতা, নৱজ্যোতি ৰিণজুই তলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

শেষত মহাবিদ্যালয়খনৰ সৰ্বোত্তো প্ৰকাৰে উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছো।

জয় আই অসম

কল্পনা গগৈ

সম্পাদিকা / ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা

ডি: হ: স্ত: কানৈ মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ একতা সভা ১৯৮৭-৮৮ চন।

শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন—

জয়জয়তে কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় শ্ৰীযুত কল্যান কুমাৰ বৰুৱাদেৱ, মোৰ বিভাগীয় তত্ত্বাবধায়ক শ্ৰীযুত মহেশ্বৰ হাজৰিকাদেৱ প্ৰমুখ্যে শিক্ষাগুৰু সকল আৰু কাৰ্য্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী বৃন্দক মোৰ সহস্ৰ প্ৰণাম জনাইছো।

দ্বিতীয়তে, কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ১৯৮৭-৮৮ চনৰ নিৰ্বাচনত আপোনালোকৰ বহুমূলীয়া ভোটটি দি মোক জয়যুক্ত কৰা বাবে আপোনালোকলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

নবনিৰ্বাচিত ছাত্ৰ একতা সভাই কাৰ্য্যভাৰ লোৱাৰ কিছুদিন পিছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ আৰম্ভ হয়। ইমান সোনকালে এনে এটা গধুৰ দায়িত্ব বহন কৰাটো বৰ সহজ নহয়। শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ অন্তৰ্গত প্ৰতিযোগিতাসমূহ আয়োজন কৰাত যথেষ্ট অসুবিধা হয়। কিয়নো প্ৰতিযোগিতাসমূহ পৰিচালনা কৰাবলৈ অভিজ্ঞ পৰিচালকৰ আৰু ওজন লোৱা যন্ত্ৰ, খেলৰ বিভিন্ন সামগ্ৰী আদিৰ প্ৰয়োজন। এই সকলোবিলাক কম সময়ত যোগাৰ কৰাটো সম্ভৱ নহয়। সেয়ে শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ প্ৰতি-

যোগিতাসমূহত যিখিনি দোষ-ত্রুটি বৈ গ'ল তাৰ বাবে মই সমূহ কানৈয়ান বন্ধু-বান্ধবীৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছো।

মহাবিদ্যালয়ৰ এথেলেটিক বা শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ খেল সমূহ অনুষ্ঠিত নকৰাৰ কাৰণ বিচাৰি ডিব্ৰুগড় বিশ্ব-বিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়া বিষয়া শ্ৰীযুত থানেশ্বৰ শইকীয়াদেৱৰ লগত কথা পাতিছিলো। এই প্ৰসঙ্গত তেওঁ কৈছিল যে পাতিব পৰা যায়। কিন্তু বিভিন্ন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা অহা প্ৰতিযোগীসকলৰ থকা-খোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰাটো বৰ জটিল। অৱশ্যে ক্ৰীড়া বিষয়া শইকীয়াদেৱৰ ওচৰলৈ যোৱাত মোৰ কিছু পলম হ'ল। তেখেতৰ ওচৰলৈ যোৱা প্ৰায় এমাহমান আগতেই ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত কেইখনমান মহা-বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষসকলৰ লগত হোৱা এখন বৈঠকত এথে-লেটিক বা শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত নকৰাৰ প্ৰস্তাৱ লয়। ফলত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিভাবান খেলুৱৈ বা ব্যায়ামবীৰে আন্তঃমহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰাবপৰা বিৰত থাকিবলগীয়া হৈছে।

ডিব্ৰুগড় জিলাৰ শৰীৰ চৰ্চা সমূহৰ উদ্যোক্তা সকলে বহু কষ্টেৰে পুঁজি সংগ্ৰহ কৰি জিলা ভিত্তিত শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুষ্ঠিত কৰায়। ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰতিভাবান ব্যায়ামবীৰক নিৰ্বাচন কৰি ৰাজ্যিক প্ৰতি-যোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ উপৰিও ৰাষ্ট্ৰীয় প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সুবিধা প্ৰদান কৰাটো অতি গৌৰৱৰ কথা। এনে পদক্ষেপ হাতত লোৱা বাবে মই ডিব্ৰুগড় জিলাৰ শৰীৰ চৰ্চা সমূহৰ উদ্যোক্তাসকলক আন্তৰিক অভিনন্দন জনাইছো।

এইবাৰ মহাবিদ্যালয় সমূহত শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাত প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা যথেষ্ট আছিল। প্ৰতিযোগীসকলে শৰীৰ চৰ্চাৰ যি মানদণ্ড বঢ়াই তুলিলে তাৰ বাবে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ অৱস্থাতে কানৈ মহাবিদ্যালয়ত মহিলা শৰীৰ চৰ্চাবিদ থকাটো বৰ গৌৰৱৰ কথা। মহিলা প্ৰতিযোগীয়েই Power Liftingৰ এটা শাখা Dead Lift প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশ কৰিছিল। যিসকল মহিলা প্ৰতি-

যোগীয়ে শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল, তেওঁলোকে যদি অনুশীলনত ব্ৰতী হয় তেন্তে ৰাজ্যিক পৰ্যায়তো সুফল লাভ কৰিব পাৰিব। এইবছৰ মহিলাৰ Dead Lifting প্ৰতিযোগিতাত শ্ৰীমতী কণুমী বৰুৱা, নমিতা কোঁৱৰ আৰু অলিবাণী দাসে ক্ৰমে— প্ৰথম, দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় পুৰস্কাৰ পায়।

শলাগৰ শৰাই—

মোৰ কাৰ্যকালছোৱাত যিসকল শিক্ষাগুৰু তথা ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে ব্যস্ততাৰ মাজতো বিভিন্ন দিহাপৰামৰ্শ আগ-বঢ়ালে সেইসকলৰ ভিতৰত প্ৰথমেই নাম ল'ব লাগিব মোৰ বিভাগীয় তহাৰথায়ক চাৰ শ্ৰীযুত মহেশ্বৰ হাজৰিকা-দেৱৰ। তেখেতৰ ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰ'লো। দ্বিতীয়তে, অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত কল্যান কুমাৰ বৰুৱা চাৰে আৰ্থিক দিশত যিকন সহায় আগবঢ়ালে তাৰ বাবে চাৰক মই শ্ৰদ্ধাবে সোঁৱৰিছো। মোৰ কাৰ্যকালছোৱাত বিভিন্ন দিশত সহায় আগবঢ়োৱা বন্ধু সৰ্বশ্ৰী প্ৰশান্ত কোঁৱৰ, তৰুণ বৃটা-গোঁহাই, বাণ ৰাজকোঁৱৰ, কমল, পবিত্ৰ, বিজুনন্দ, বলোৰাম, দেৱজিৎ, স্মীন্দু, কুশল, শৰৎ, নৱজ্যোতি, বিজয় ৰায়, মাধৱ, প্ৰমোদ, মহিম শইকীয়া, ৰাজীৱ, মং মহিবল্লা, হিৰেণ, তুলন, অক্ষয়, বতন আৰু বাইদেউ জুন প্ৰভা দত্তলৈয়ো মোৰ আন্তৰিক মৰম আৰু কৃতজ্ঞতা থাকিল। এই সহায়ৰ ক্ষেত্ৰত যদিহে কাৰোবাৰ নাম বাদ পৰিছে সেয়া মোৰ সম্পূৰ্ণ অনিচ্ছাকৃত। তেওঁলোকৰ ওচৰতো মই চিৰকৃতজ্ঞ।

সদৌ শেষত সমূহ কানৈয়ান ছাত্ৰ ছাত্ৰী, বন্ধু বান্ধৱী, ব্যায়ামবীৰ সকলৰ উন্নতিৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনা কৰিলো।

জ.তু কানৈ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা।

“জয় আই অসম”

ধন্যবাদেৰে

ৰমানন্দ দাস

সম্পাদক, শৰীৰ চৰ্চা বিভাগ।

সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয়জয়তে কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি তথা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় মাননীয় শ্ৰীযুত কল্যাণ কুমাৰ বৰুৱাদেৱলৈ মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম জনাইছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ ১৯৮৭-৮৮ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনৰ সাধাৰণ ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ আসনখনলৈ মোক নিৰ্বাচিত কৰা বাবে সমূহ কানৈয়ান বন্ধু-বান্ধবীয়ে মোৰ হিয়াভৰা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলে।

আমি ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কেইদিন মানৰ পাচতেই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আৰম্ভ হয়। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ উপদেষ্টা অধ্যাপক মহোদয় মাননীয় শ্ৰীযুত নফিল হুচেইনদেৱে বিভিন্ন দিনত অকুণ্ঠ সহায় সহযোগ আৰু দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱাৰ বাবে মই মহোদয়ৰ ওচৰত চিৰধৰ্মী।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ অন্তৰ্গত খেল সমূহ আৰম্ভ হৈছিল স্থানীয় ৰেলৱে ল'ক খেলপথাৰত। মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ পতাকা উত্তোলন কৰি অনুষ্ঠানটিৰ শুভ উদ্বোধন কৰে আমন্বীত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মূখ্য ক্ৰীড়া বিষয়া মাননীয় শ্ৰীযুত থানেশ্বৰ শইকীয়াদেৱে আৰু উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত বিশিষ্ট অতিথি হিচাপে যোগান কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় মাননীয় শ্ৰীযুত কল্যাণ কুমাৰ বৰুৱাদেৱে আৰু অলিম্পীক শিক্ষা প্ৰজলন কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ খেলুৱৈ শ্ৰীমনোজ কুমাৰ চুংকাঙে। সেয়ে এখেতসকললৈ মই আন্তৰিক অভিনন্দন

জ্ঞাপন কৰিলো। সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ খেল সমূহ পৰিচালনা কৰাত সহায় সহযোগ তথা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক মাননীয় শ্ৰীযুত পঙ্কজ কোঁৱৰ দেৱ, শ্ৰীযুত পি, ভি, কে, শাস্ত্ৰীদেৱ প্ৰদৰ্শক শ্ৰীযুত শ্যামল গুপ্তা দেৱ আৰু সকলো সহায়কাৰী সুহৃদ বন্ধু-বান্ধবীৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ।

১৯৮৭-৮৮ চনৰ মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ সাধাৰণ ক্ৰীড়া বিভাগৰ অন্তৰ্গত খেলসমূহৰ লৰাৰ বিভাগত "শ্ৰেষ্ঠ দৌৰ" (Best Runner) সন্মান অৰ্জন কৰিছে শ্ৰীমিনাল হাজৰিকাই আৰু শ্ৰেষ্ঠ জঁপিবোৰ (Best Jumper) সন্মান অৰ্জন কৰিছে শ্ৰীৰাজীৱ কুমাৰ শইকীয়াই, ছোৱালীৰ শাখাত শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈৰ (Best Athletics) সন্মান অৰ্জন কৰিছে শ্ৰীমতী ৰূপমা সিং। প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰা সকলো প্ৰতিযোগীলৈকে মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা থাকিল।

সদৌ শেষত মোৰ এই দায়িত্বৰ অন্তিম সময়লৈকে কৰা সহায় সহযোগৰ বাবে সমূহ কানৈয়ান বন্ধু-বান্ধবীলৈকে শলাগৰ শৰাই আগবঢ়োৱাৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ ভবিষ্যৎ উন্নতিৰ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয় আই অসম

ংগ্ৰবাদেৰে

ৰাজীৱ কুমাৰ শইকীয়া
সাধাৰণ ক্ৰীড়া সম্পাদক।

সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয় জয়তে ডিব্ৰুগড় হনুমান বন্ধু সূৰজ কাণৈ মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ শিক্ষাগুৰু আৰু সমূহ কাণৈয়ান বন্ধু বান্ধৱলৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো।

কাণৈ মহাবিদ্যালয়ৰ ১৯৮৭-৮৮ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদকৰূপে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ দিয়া বাবে কাণৈয়ান সতীৰ্থ বৃন্দক ধন্যবাদ জনাইছো।

প্ৰত্যেক ব্যক্তিকে একোখন সমাজ লাগে।

সমাজক বাদ দি কোনো ব্যক্তিয়ে এক সুস্থ জীৱন যাপন কৰাৰ কথা ভাবিব নোৱাৰে। সেয়ে সমাজ সেৱা মানুহৰ স্বাভাৱিক ধৰ্ম হোৱা উচিত। সহজ অৰ্থত 'সমাজ সেৱা, বুলিলে সমাজৰ উন্নতিৰ বাবে কৰা কাৰ্যকে বুজায়, যাক মানৱ সেৱা বুলিব ক'ব পাৰি। ই সমাজৰ প্ৰত্যেক ব্যক্তিকে একে পৰিমাণৰ অনুভূক্ত বুলি অনুভৱ কৰাৰ পাৰে ব্যক্তিয়ে নিজৰ মহৎ ধাৰণা আৰু মহান সমাজ সচেতনতাক ব্যৱহাৰিক ক্ষেত্ৰত কামৰ মাজেদি প্ৰকাশ কৰাৰেই সৃষ্টি হয় সমাজ সেৱাৰ। সমাজ সেৱাৰ বিভিন্ন দিশ আছে। ব্যক্তিয়ে নিজ ইচ্ছা মতে ইয়াৰ যি কোনো দিশত অগ্ৰসৰ হ'ব পাৰে। শতকৰা সত্তৰ ভাগ লোকে দৰিদ্ৰতাৰ সীমা বেখাৰ তলত জীৱন নিবাহ কৰা আমাৰ দেশত ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তা অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰি।

এই অতি প্ৰয়োজনীয় বিষয়টোৰ লগত বজিতা খুৱাই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত গঠিত হোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় সমাজ সেৱা আঁচনিৰ (N.S.S.) জৰিয়তে আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সমাজ সেৱা বিভাগৰ তহাৰখানত মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদ পৰিষ্কাৰ, বৃক্ষৰোপন আদি মোৰ কাৰ্যকালৰ ভিতৰত কৰা

কামৰ অন্তৰ্ভুক্ত। ইয়াৰ উপৰিও জুলাই মাহত (N.S.S.) ৰ জৰিয়তে এটা সমাজসেৱা শিবিৰ অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হয়।

তাবোপৰি কাণৈয়ান ছাত্ৰ একতা সভাই মহাবিদ্যালয় খনৰ উন্নয়নৰ হকে কিছুমান দৃঢ় পদক্ষেপ হাতত লয় যদিও মহাবিদ্যালয়ত সদনাই হৈ থকা পৰীক্ষা আৰু বন্ধৰ বাবে কাম কৰিবলৈ যথেষ্ট অসুবিধা হয়। গতিকে পৰীক্ষাৰ বন্ধৰ সময়ছোৱাত সমাজ সেৱা বিভাগৰ উন্নয়নৰ হকে গ্ৰহণ কৰিবলৈ ছুটা পৰামৰ্শ মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষৰ ওচৰত এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে দাঙি ধৰিলো।

(ক) দীঘলীয়া বন্ধৰ সময়ছোৱাত N.S.S. শিবিৰ সমূহ অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ বাৱস্থা লোৱা উচিত। ইয়াৰ দ্বাৰা যথেষ্ট সফলতা লাভ কৰিব পৰা যাব।

(খ) সমাজ সেৱাৰ কাৰ্যকাৰিতাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এই বিষয়টো মহাবিদ্যালয়ত নিয়মীয়া কৰা উচিত।

সমাজ সেৱাৰ উল্লেখিত কামবোৰ লগতে ১৯৮৭-৮৮ চনৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ৪২ তম বাৰ্ষিকী মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোক বিভিন্ন দিশত দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি অধ্যক্ষ মহোদয় মাননীয় শ্ৰীযুত কালান কুমাৰ বৰুৱা দেৱ, বিভাগীয় উপদেষ্টা শ্ৰীযুত নৰেন্দ্ৰ মেহলা দেৱ, আৰু শ্ৰীযুত কামিনীৰঞ্জন বৰুৱাদেৱ, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সহপাঠী বন্ধু সকল, বিভিন্ন কামত সহায় আগবঢ়োৱা বন্ধুবৰ ভৱত, গুণীন, জয়গুৰু, কবুল গোতম, ৰাজীৱ, পবিত্ৰ, কমল, ভাইটি ৰোহিনী ললিতদা বান্ধৱী ৰিঞ্জু, ৰঞ্জু, জলী আৰু বাইদেউ অলকানন্দা, কনুমী কল্লনা, নমিতালৈ এই সুযোগতে সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম জনাইছো।

ইয়াৰ উপৰিও বিশেষভাবে সহায় আগবঢ়োৱা, অজানিতে নাম থাকি যোৱা বন্ধু বান্ধৱীলৈ মোৰ আন্তৰিক মৰম থাকিল। শেষত অনিশ্চাকৃত ভাবে বৈ যোৱা ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদৰ ভিতৰত থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকল, শিক্ষাগুরু আৰু কৰ্মচাৰীসকলৰ মাজত এক পৰিয়ালৰ মানসিকতা গঢ়াৰ লক্ষ্যত মহাবিদ্যালয় সমাজ সেৱা বিভাগ অধিক তৎপৰতাৰে অহুসৰ হওক। অধিক সকলতা লাভ

কৰক এই আশাৰে মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিলো।

“ জয়তু কানৈয়ান শক্তি ” ;

জয়তু ছাত্ৰ শক্তি ”

‘ জয় আই অসম ’

ধন্যবাদৰে

পুতুল শইকীয়া

সমাজ সেৱা বিভাগ

Report of Major Game Secretary

To begin with, I must extend my sincere thanks and gratitude to all my dear kanoian friends, who have given me the opportunity to serve them as their major games secretary for the third consecutive term (1985-86, 86-87, 87-88)

During the period of three years in my office, there was a great achievement in the field of cricket. Our college cricket team brought glory and pride to the college and to all the Kanoians by winning the inter-college championship three times in a row (1985-86-87). A great achievement indeed. Our college cricket team has also won the 1985. and 1987 Mridul Sarmah memorial inter institutional cricket championship. Kanoi's supremacy was well established by these victories. Our team can be regarded the best in all respect and in every sense of the word. The college cricket-team from

1985 onwards as follows :

1985 : Rubul Saikia (Captain), Utpal Dowarah (V. Capt), Rajeeb Dutta, Dudul Sharma, Khaled Khan, Anupam Sonowal, Z.t Borborah (W. K), Saniram Sharmah, Anjan Barua, Arup Bora, Pallav Chakrawarty, Pranjal Chetia, Gautom Konwar, Aajan Chakrawarty, Rakesh Shing, pallav Sonowal, Prasanta Chaudhury

1986 : Rubul Saikia (Capt.) Utpal Dowarah (V. Capt), Rajeeb Dutta, Niranjana Das, Dudul Sharmah, Sanjeeb Sharma, Khaled Khan, Karuna Baruah, Rintu Sharma (W. K), Devasish Phukan, Seenam Dasgupta, Mrinab hassan (W. K), Pranjal Chetia, Saniram Sarmah, Pallav Sonowal and Satyajit Barua.

1987 : Rubul Saikia (Capt), Niranjana Das (V. Capt), Utpal Dowarah, Rajib Dutta, Dudul Sarmah, Khaled Khan, Rintu Sharma (W.K), Karun Barua, Minab Hassan, Sawab Zafor Zudeed, Ashok Dutta, Giridhari Tamuli (W.K), Sasan- kar Borgohain, Indrajeet Konwar, Aszad Rahman, Tridip Loehal Barua and Photick Chuaia.

Rubul Saikia was thrice selected to represent the Dibrugarh University Cricket team (1985-87). Others selected were Jit Borborah (1985), Utpal Dowarah, Niranjana Das, Sanjib Sarmah (all 1986) and Dudul Sharma (1987). It will be worth mentionary that Dudul Saikia and Jit Borborah previously represented the State team in Junior level (C.K Naydu & C.B trophy). Last year Niranjana Das represented the state team and he was also selected to represent the East Zone under-19 team.

Compared to our achievements in Cricket it was very opposite in football, In the 1985 and 1986 Inter College tourna-

ment we had to take farewell in the first match itself. But in 1987 we were able to win our first two matches. This shows that our football team is getting better day by day and soon it will become the best.

I am very much indebted to prof. N. Hussain, Prof. S. Sengupta and Prof. P. Choudhury for their kind advice and guidance. My feeling of gratitude will be always there to our Principal K.K. Barua. My thanks are also due to Amiya, Prasanta, Tridip, Rubul, Shanel, Ricky, Shankaracharya, Khanindra, Satyajit and others who helped me.

Finally a big "Thank" to all my dear Kanoian friends.

Long live D. H. S. K. College

Long live Kanoians

Long live D. H. S. K. C. S. U. S.

Pallav Sonowal

Secretary, Major Games,

D. H. S. K. C. S. U. S.

শুধৰণী

আমাৰ অজ্ঞাতে কেইটিমান ভুল আলোচনীখনত বৈ গ'ল—

পৃষ্ঠা	ছপা হৈছে	হ'ব লাগে
৪২	পিবামী পুৰকায়স্থ	শিৱাজী পুৰকায়স্থ
৫০	ৰমেন ফুকন	ৰমেশ ফুকন
৫৩	অধ্যাপিকা ফৰিদা শ্বৰুদ্দুল্লা	অধ্যাপিকা ফৰিদা শ্বৰুদ্দিন
৭৩	সম্পাদক	সম্পাদক

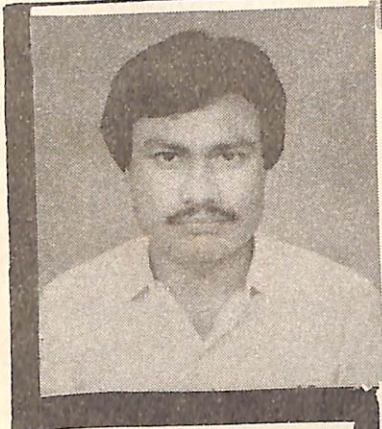
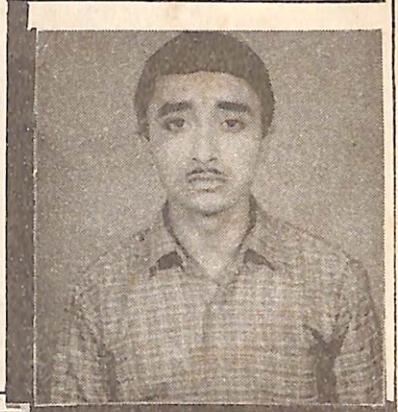
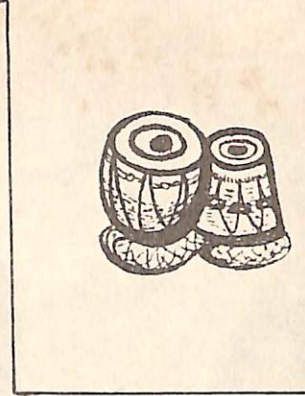
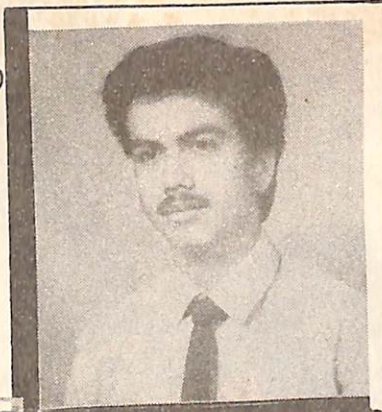
কিৰণ অট'প্ৰিণ্টাৰ্চ, তিনিচুকীয়া

অমৃত বন জ্যোতি

- ১। নবজ্যোতি শইকীয়া, সম্পাদক
২। জ্যোতিমান্না গৌঁহাই, উপদেষ্টা
৩। অমৃত বন, সদস্য
৪। ডেইজি হাজরিকা, সদস্য
৫। জান দত্ত, সদস্য
৬। বাণা রাজকেন্দ্র, সদস্য
৭। শবৎ চিবিং, সদস্য

CREDIT OF THEIR OWN

*Not only a weakness,
but drama is his joy.*
Mr. Anupam Dutta
Best Actor, D.H.S.K.'88

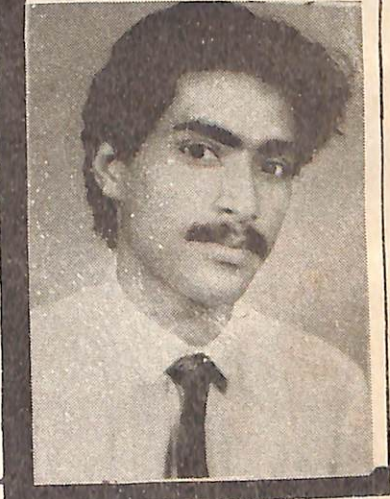

Allah Rakhah in the making?
Mr. Partha Pratim Mahanta
B. Mus.
The best tabla player in the
Inter-College competition.
1988.

*To serve Man is
To serve God*
Mr. Bharat Gogoi
Best Social Worker
1987-88.

*Jumps higher than her
ambition, runs faster
than her life*
Miss Rupama Singh
D.H.S.K's Best Athlete
1988.

Best MonoActress
Miss Monashi Bhuyan →

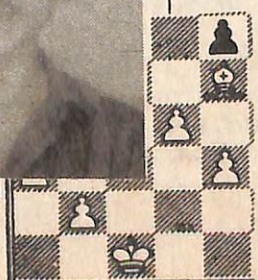
*Classic touch to how
the opponent out.....*
Mr. Girin Dutta
Badminton Champ '86-87-88.

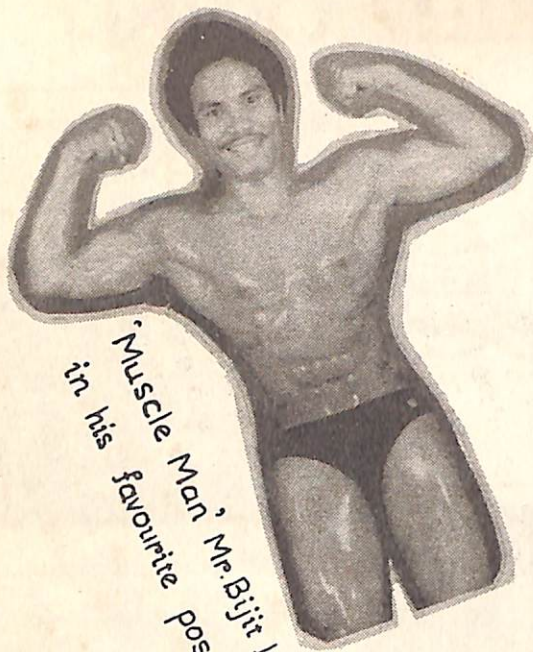

Cuckoo of our College
Miss Ranjeeta Saikia
Best Singer 1988.

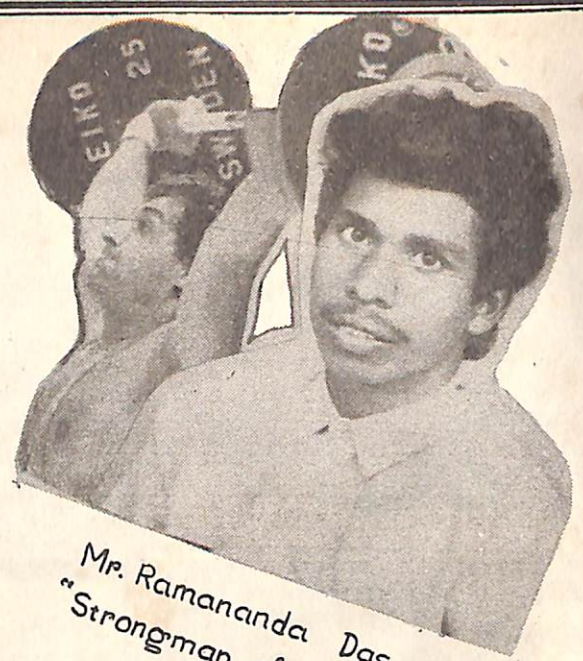

Mr. Mahendra Kr. Patwari
Chess Champion of the year.

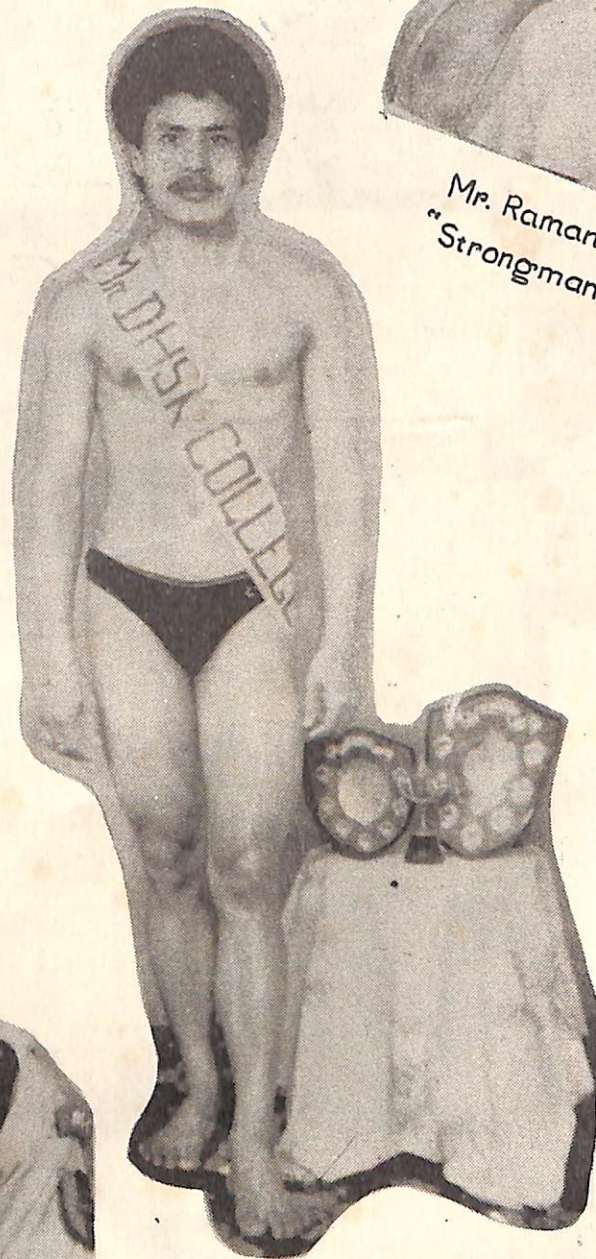

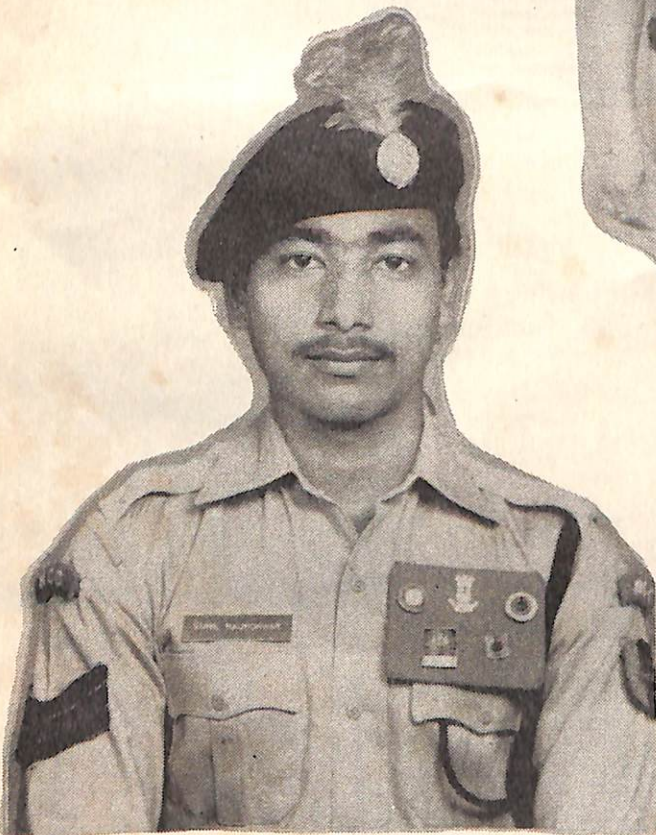
'Muscle Man' Mr. Bijit Kr. Dwarach
in his favourite pose.

Mr. Ramananda Das
"Strongman of the year"

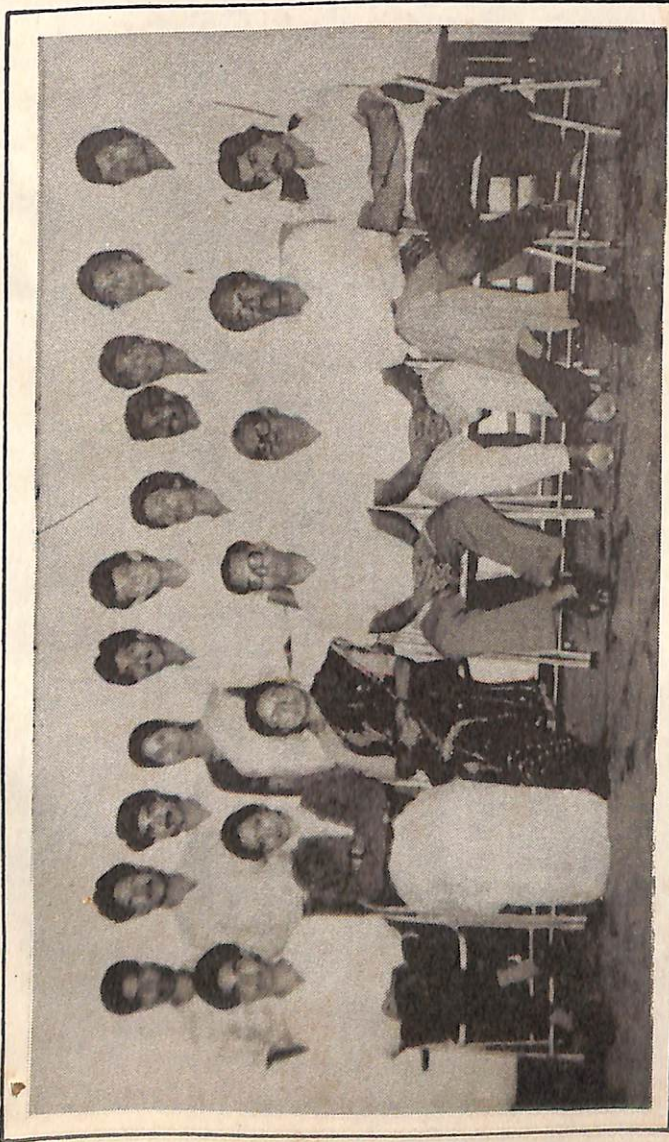
Gautam Buragohain,
adjudged "Mr. D.H.S.K College", '88.

Mr. Sunil Rajkonwar
Best cadet in all India Trekking
Expedition and also secured the
1st position as Boxer in the same
camp 1988.

U/O Paresh Baruah, success
fully completed the All India
Trekking Expedition 1987 he
at Sikkim.

**EXECUTIVE BODY OF D.H.S.K. COLLEGE STUDENTS
UNIONS SOCIETY 1987-88**

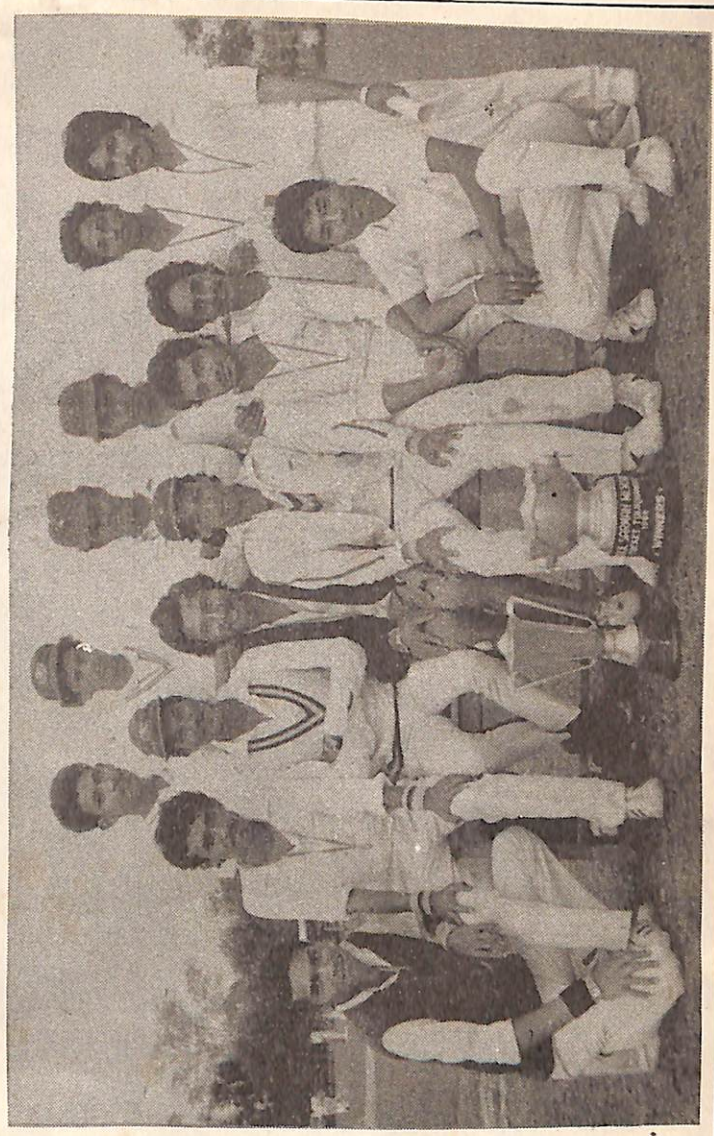
Standing (L-R). Nava Kumar Chiring (Vice-President), Tralukya Bijoy Gogoi (Secy. Cultural & Debat.), Prabin Gogoi (Secy. Music), Kalpana Gogoi (Secy. Girls C.R.), Girin Dutta (Secy. Minor Games), Pranjit Buragohain (Asst. Gen. Secy.), Navajyoti Saikia (Secy. Mag), Ramananda Das (Secy. Gymn.), Purul Saikia (Secy. Social Service), Palbitra Gogoi (C.R.), Rajeeb Saikia (Secy. General Sports).
Sitting (L-R). Sarat Chiring (Gen. Secy.) Rozy Konwar (Prof-in charge, G.C.R.), Jyoti maia Gohain (Prof. in-charge Magazine), Kalyan Kr. Baruah (Honourable Principal & President) Narendra Kr. Verma (Hon. Vice-Principal), Md. N. Hussain (Prof. in-charge Gen. Sports), Pratik Choudhary (Prof. in-charge Major Games).
Not seen in the picture. Pallav Sonowal (Secy. Major Games) Panir- am Dekamanan (Secy. B.C.R.) Pradip Churia (C.R.) Sumil Rajkonwar (C.R.),

Standing (L-R). Ashok Dutta, Karuna Boruah, Indrajit Konwar, Aszad Rahman, Giridhari Tamuli, Tridip Lochan Boruah.

Sitting (L-R). Nawab Zafar Zadeed, Rajib Dutta, Rubul Saikia -Capt., Pollov Sonowal - Secy., Niranjan Das, Khaleed Khan, Dudul Sharma, Sasankar Borgohain.

Not seen in the picture - Utpal Dowarah, Rintu Sharma, Minab Hasan.

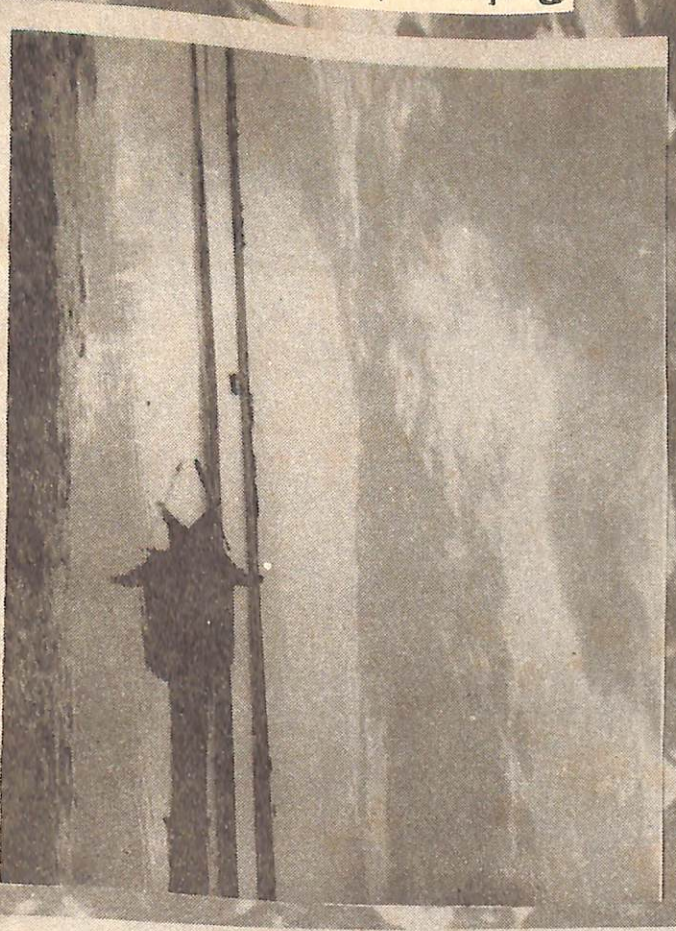
Proud winners of the Inter College Cricket Championship for the third consecutive year (1985-86-87) and winners of the Meidul Sharma memorial Inter-Institutional cricket tournament (1985-87).

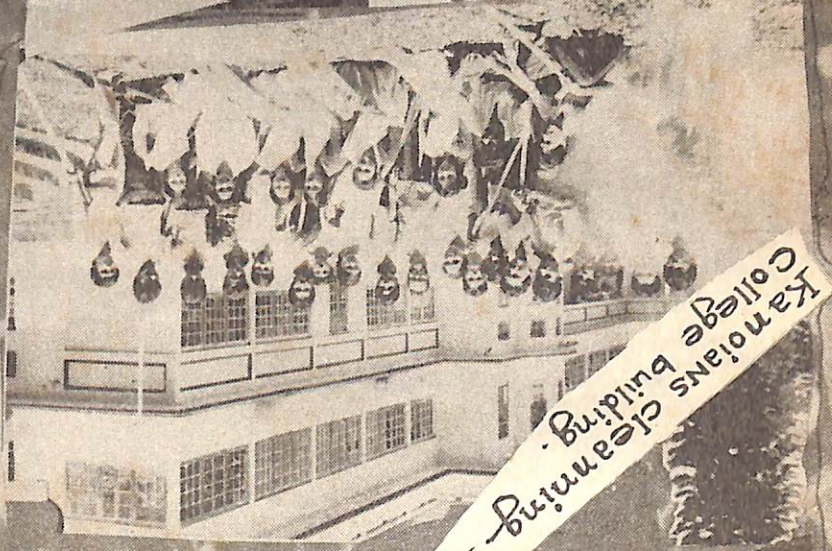
Students busy in laboratory.

Brahmaputra in winter
(Photo - Ajit Deoni Bhabali)

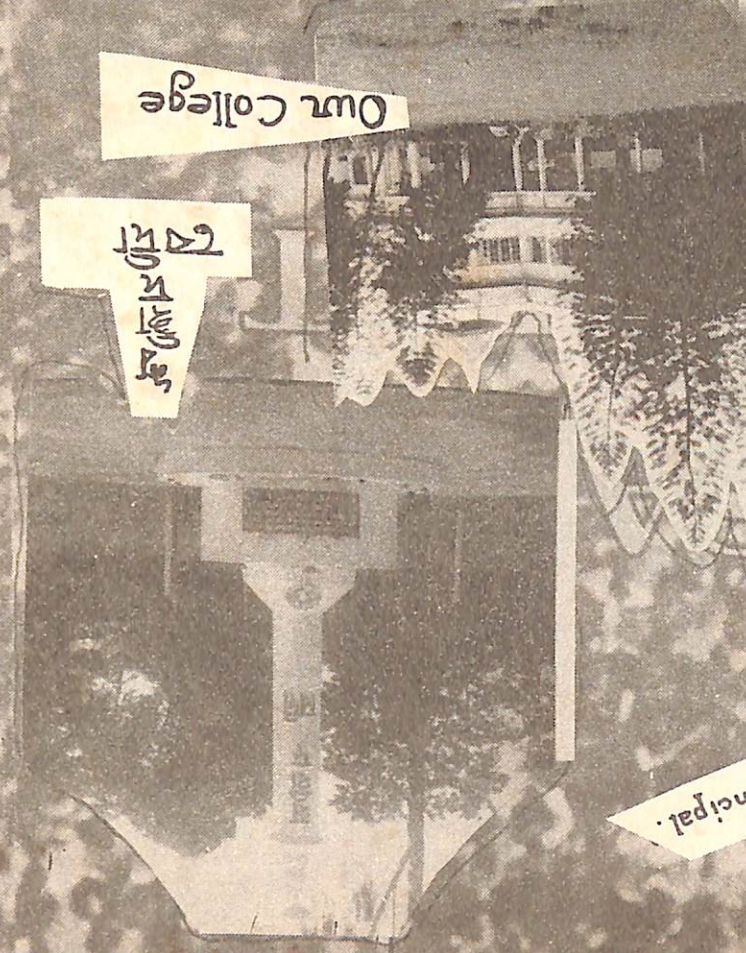
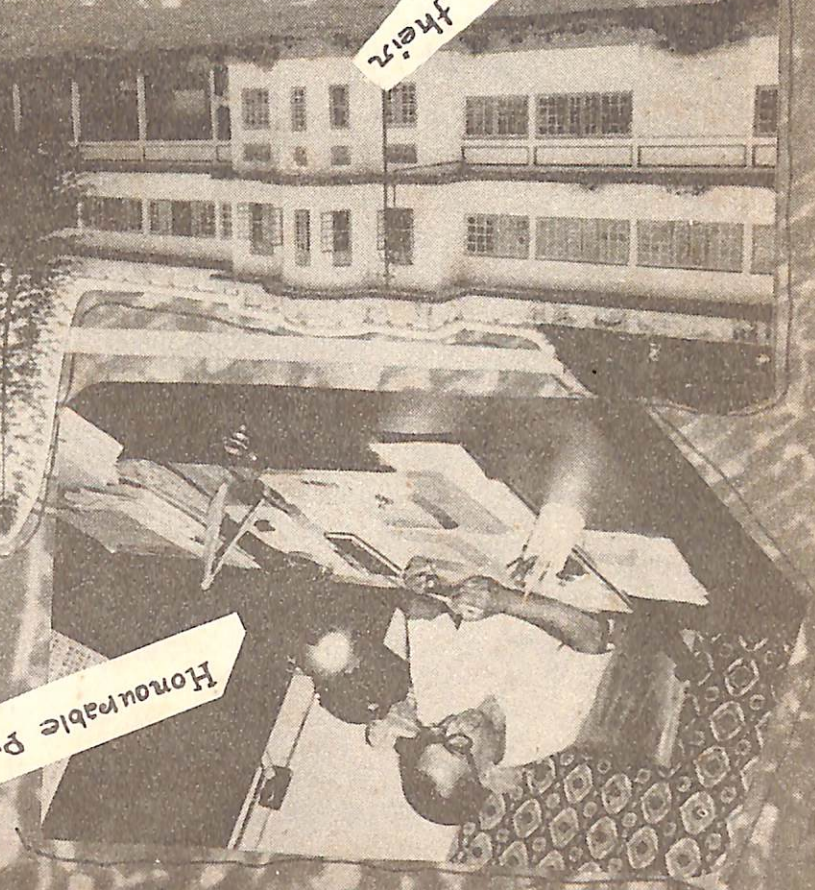
Kanjoians cleaning their
College building.

Our College

বঙ্গ
বিশ্ববিদ্যালয়

Honourable Principal.

KANOIAN

U. H. S. KANOI COLLEGE MAGAZINE

(annual publication)

39th Issue 1987-88

English Section

Editor :
Navajyoti Saikia

Contents :

- I R D P in Alleviating Rural Poverty,
Dr. Atikuddin Ahmed, Lecturer, Eco Deptt.
- A I D S — The Origin and its spread —
Jose Mathew.
- Drug addiction — A Social Menace,
Vijoy Roy.
- The challenge of confident living 'CRITICISM'
how to cope with it
Anuja sood.
- Inside the College Premisers.
Kalyan Bikash Borgohain.
- Impact of Modern, film on youth
Bisharju Saikia.
- The Great scientist Albert. Einstein
Birendra Nath Hazarika.
- Shifting Cultivation in North East India.
Chandan Goswami.

Editorial Board :

- Adviser : Miss Jyotimala Gohain.
Editor : Navajyoti Saikia.
Memder : Sarat Chiring
: Rana Rajkonwar
: Jan Dutta,
: Miss Daisy HazariKa.

IRDP in Alleviating Rural Poverty

— Dr. ATIKUDDIN AHMED

In a country like India where four out of every five persons live in villages, rural development cannot but be a major item on the agenda of planning. Again rural development is necessary not because an overwhelming majority of the population lives in villages but also because the development of rural activities is essential to accelerate the pace of overall economic development of the country.

Despite progress in several Five year plans that have been implemented since 1951, the extent of poverty does not seem to have diminished in any significant manner. Only a few sections of the population have benefited by the planning exercise. Therefore, in the present day India, more and more attention is attracted to the present suffering of the poverty stricken rural people.

Government of India, beginning from the Fourth plan period formulated special programmes for accelerating development of the rural areas. These special programmes called small Farmers Development Agency (SFDA) and Marginal Farmers and agricultural Labourers Development Agency (MFALDA) besides Drought prone Areas programme (DPAP) were implemented initially on a pilot basis since 1969-70.

The experience gained from the above

rural developmental programmes have shown that a mere project approach or sectoral approach is not adequate for overall development of the area and distribution of benefits among the local population, particularly the weaker sections of the society. The distribution of unemployment and poverty and the potential for development of agriculture and allied activities vary widely from region to region and also within a region. Different areas in the country are at different levels of development and have varying degrees of potential depending on local endowments. Therefore, a new strategy of IRDP through micro level planning has now been evolved for intensification of the existing developmental effort. To day, the programmes under earlier schemes got merged with the IRDP which was introduced in all the 5011 blocks in the country since April, 1980.

Under IRDP, all the developmental and infra-structural programmes drawn to suit the needs of a specific area and aimed at maximum utilisation of the local resources and skills would be integrated under a comprehensive plan of action for implementation. The IRDP involves a multi-pronged attack on the problems of rural development. Integration here covers four principal dimensions integration of sectoral programme, spatial integration,

integration of social and economic processes and above all, the policies with a view to achieving a better fit between growth, removal of poverty and employment generation. More specifically, it involves a sharp focus on target groups comprising small and marginal farmers, agricultural labourers and rural artisans, and an extremely location specific planning in the rural areas.

The IRDP was conceived as a total development plan for the block based on local resources and their productive use. The Sixth Five year plan 1980—85 conceived IRDP as an anti-poverty programme. Therefore, it is aimed at a target group including small and marginal farmers agricultural and non agricultural labourer scheduled castes and scheduled tribes and in fact all persons who live below the poverty line (i.e. families of about 5 persons with an annual income level below Rs. 3,000). It was argued that these people were poor because they did not possess any special skills. Therefore, the plan document stated that any development strategy which aims at improving the lot of the poor must aim at creating new productive assets for them. These assets would include sources of irrigation for those possessing some land, bullock and implements, animals for dairy and other animal husbandry activities, seeds and fertilisers and tools and training for cottage industries and handicrafts etc. The basic strategy was to

promote self-employment of the poor households with the help of these assets so that their income levels could increase (enabling them, in turn to rise above the poverty line). The plan estimated that, on an average, 10 to 12 thousand of the 20 thousand household in a block were poor. Under IRDP 3000 of the poor household on an average per block, at the rate of 600 households per year, were to be assisted over the Sixth plan period. Of these 600 families to be assisted in each block in a year 400 families were aimed to benefit through agriculture and allied activities 100 through village and cottage industries, and another 100 families in the service sector. For selection of the beneficiaries, all poor households were first to be identified and ranked and the poorest were to be chosen as beneficiary under the programme.

So far as financial resources are concerned, from 1980—81 onwards all blocks were provided with an uniform allocation of Rs. 35 lakhs per block during the Sixth plan period. The outlay for IRDP during the entire plan period was kept at Rs. 3000 crores to be contributed by the commercial Bank and Rs. 1500 crores to be provided by the Central Government. This implies a total investment of Rs. 4500 crores. The target of the plan was to cover 15 million households over all the 5011 blocks of the country during the five year period 1980—85 in such a way that all of them rise above the poverty line.

The IRDP aims at increasing production and productivity in agriculture and allied sectors and developing resources and generate incomes of the vulnerable sections of the rural population in all the block of the country. The programme is mainly oriented to augment the family incomes of those below the poverty line through reduction of the incidence of chronic unemployment and under-employment in the rural areas. The twin objectives of IRDP, therefore, are larger incomes and more employment.

Poverty is a multi - dimensional phenomenon and thus poverty policy cannot be narrow in range, limited in emphasis or simple in solution . The strategies for tackling rural poverty enunciated by the Government from time to time have been partially successful in achieving their objectives. Because as far as the coverage of beneficiaries under IRDP is concerned it is found that at least 15 percent of those identified as poor and helped under IRDP did not really belong to the category of the poor. It is merely a household approach which has no proper integration with resource base or sectoral planning and therefore, it is not likely to help in achieving the larger goals of rural development. The subsidy element in this programme has also fed corruption on a large scale which has benefitted mainly the rural elite.

However, through the experience gained with these programmes, it was

found that the benefits of various developmental strategies were not commensurate with the investments made so far and were mainly taken away by relatively rich families by passing the people living below the poverty line. In practice the different developmental schemes meant for ameliorating in the country, were reduced to mere subsidy giving programmes.

The studies conducted on the evaluation of IRDP have revealed certain basic weaknesses. An important drawback of the IRDP is that it does not initiate any integration of different sectors-agriculture, industry and tertiary - relevant to rural areas. The intergration emphasised has been mainly the co-ordination of different government agencies. It has been rightly pointed out that what is needed more at the moment is not money or technology, but administrative Co-ordination and intelligent utilisation of resources for producing best results. Another study reveals that some developmental schemes has been undertaken in isolated manner without creating the supporting infrastructure for their success.

The approach to the Seventh Five year plan (1985—90) proposes widening and sharpening of the IRDP, Hence, it is time the experience with the programme is reviewed to identify its strengths and weaknesses and judge if this approach to eradication of rural poverty holds promises for the next plan.

If IRDP is to achieve its objectives it must be a genuinely integrated programme linking investment activities for the target group with the investment made in a number of other sectors sim-

ultaneously through states plan in the rural areas. Integrated rural development can take place only through such inter and intra-sectoral linkages and co-ordination in the decision making process.

(1) Action can not destroy ignorance, for it is not in conflict with ignorance. Knowledge alone destroys ignorance, as light destroys darkness.

—Shankaracharya—

(2) when shall we see a life full of steady enthusiasm, Walking straight to its aim, flying, as that bird is new, against the kind—with the calmness and confidence of one who knows the laws of God and can apply them ?

—Florance Nightingale—

(3) We can not all be great, but we can not always attach ourselves to something that is great.

—Harry Emerson Fosdick—

A I D S

THE ORIGIN AND ITS SPREAD

Sri Jose Mathew
H. S. 1st year (science)

D. H. S. K. College.

AIDS, the modern plague, has already claimed more than 55,000 lives. At present over 140 countries have reported cases. The disease is rampant in central and west Africa, north America and the caribbean island of Haiti it is also accelerating at an alarming rate in western Europe.

As per world Health organisation estimates, about 8 to 10 million people have either full blown AIDS or carry antibodies to the virus, which proves that they have been infected. About 30% of this population will die unless a cure is found quickly. As yet, the cure remains elusive. No other disease has spread more world wide panic in the whole human history than AIDS.

AIDS is caused by the HIV (human

immunodeficiency virus) that enters the blood stream through various means, such as, AIDS- virus contaminated blood during blood, transfusions, Sharing of hypodermic needles by drug users and homosexual and heterosexual activities. An infected pregnant woman can also transmit the virus to the unborn child.

On entering the blood stream, the HIV latches on to the T-lymphocyte cells in the blood stream that guard against infection by producing specific antibodies. In full-blown AIDS, the HIV multiplies and destroys these cells and with this, the natural defence mechanism of the body. This enables various infections to set in, which would, in normal circumstances, be minor. A victim of AIDS succumbs because of a breakdown of the body's immune system.

As AIDS epidemic was not there several decades ago, it is a mystery how the virus entered the Human blood stream. One possible route that has been speculated is through a species of green monkeys that inhabit the jungles of central Africa. Some tribes, have a custom of eating the flesh of these monkeys and drinking their blood. Late in 1985, a virus was isolated from these monkeys which was quite similar to the HIV found in AIDS victims. This might be the explanation for the strange epidemics which hit

reliance to fight against various diseases.

Drugs were primarily evolved to serve the purpose of curative agents. A few of these drugs gradually caught up with the imagination of mankind and began to be misused for paramedical purposes. Drugs which can remove anxiety and which can elevate the mood of a man, are the centres of attractions for him and he easily falls prey to these. That is why people fall victims to pernicious habit of taking drugs and thus virtually ruining their lives and their prospects of bright careers. Through this ailment the society is day by day becoming polluted. Our younger generation i.e the youth who are the future citizens of our country, are in a habit of using drugs primarily for fun and secondly considering it a fashion. As a result, they become pathetic victims to this overpowering, irresistible habit. I should say that the drug addiction is a social problem and it is a habit more than a mental illness. The people behind this growing addiction are the drug peddlers, the dealers students and friends. When the drug addicts are incapable of getting the supply of intoxicants from the familiar channels at the usual prices, they desperately steal, rob or commit other crimes in order to acquire money. As they lose their will power, they can't get out of the habit and thus get entangled in its vicious grip.

The central nervous system of our body is the proper seat of action of such

type of drugs. Infact, this nervous system controls the entire manifestation of behavioural states and emotions like fear, anger and love. For India, the growing drug addiction is a menace and hazard mostly for the younger generation and educated youth.

The commonly used addictive drugs are classified as follows:—

- (i) Depressants (ii) Analgesics (iii) stimulants (iv) Hallucinogenes

Depressants are those which slow-down and depress the central nervous system through sedation, hypnosis and general anaesthesia. They minimise the mental tension, anxiety, self restraint and balance. Alchohal, Barbiturates, chloral hydrate, paraldehyde are the main depressants, although alchohalism is a common phenomenon but at any cost they depress the central nervous system. Moreover it depends upon the consumer and his quantity of consumption. when the rate of consumption goes up i.e as soon as the limit is crassed over, the addiction starts and gradually it becomes very difficult to stop the psychological craving which later become an integral part of life. But if the dose or the quantity of these are limited i.e if a man takes liquor only a peg or two a day. then for him the chance of being addicted is less and less. But it does not mean that the low consumption or the low dose level does not

between drug taking and crime indulged in by educated youngsters. Medical students living in college hostels also fall an easy prey to this pernicious habit. Later investigations have shown that school children have also been affected by drug habit. They miss the classes and what they do during those hours is a sordid story of pathetic surrender to drugs.

There should be a stricter supervision of youth by their parents and guardians especially of boys and girls who are lodged in hostels, situated in large towns. Measures to check the supply of different harmful and addictive intoxicants are necessary. The government's Antich Drug policy is half hearted; and they should take serious steps to catch the smugglers, particularly the "opium kings" and curb the drug trafficking in order to save our country and society from being ruined and devastated through drug addiction. With the development and modernization of civilization, the tendency for the use of these drugs have reached the climax. What can at least be done, is to curb the uses of these drugs.

More attention is needed in this direction, Many of the smugglers are in lea-

References :-

- (i) Psychotomimetic Drugs—by D. H. Efron,
- (ii) Science master
- (iii) Science Reporter
- (iv) News papers — "The statesman" The Times of India," Indian Express."

gue with influential and also terrorists with whom they have established a nexus and close links. The Governments should catch such guilty politicians and punish them adequately, The government's role in this "Anti Drug policy" should be full hearted. Only 12,65 people have been convicted under the act of 1985 out of the 18,026 cases that were registered. In 1988, the number of heroin addicts touches the 700,000 mark. Metropolitan cities like Calcutta, Madras, Delhi and Bombay are the bases for the drug supply in India. In Bombay itself, There are five death due to the intake of drug everyday.

Through an excellent beginning but can this save us from the apocalypse, when the drug death toll will rise and every household in India will harbour another sunset? though television serials on drug addiction have been brought and talked about much, most have romanticized or distorted the problem. The sooner we take a positive step the better for determining the destiny of the future generation. The sun has begun to set on yet another individual. If we do not look out a whole new generation could be plunged into darkness. ★★

INSIDE THE COLLEGE PREMISES

Kalyan Bikash Borgohain

H. S. Ist yr. (Arts)

It was one of our So called 'offs' and I along with one of my pals, were sitting under the shade of one of the trees confronting our college.

As we had nothing to do in particular we began to watch our fellow students. And, how amusing it was to watch some of them dressed up in all sorts of dresses but the college uniform.

Just then, a girl student passed by, though a student her appearance reminded us more of a model. We wondered whether she had come to the college to study or to show off her clothes and the magic of her cosmetics.

But at least one thing was clear to us, that her presence morred the educational atmosphere of the college. She was unknowingly disturbing everyone with her outlandish outfit. She made the college look vulgar and silly

Now, there is no harm in dressing up as one likes, but aftar there is surely a difference between a college and a fashion show

By them, another stronge specimen antered the college premises.

He wore the latest design of pants and Shirts and tuied to walk with the air of a perfect gantleman.

But his fine clothes become secondary when we noticed a cigarette in his right hand. He was the know in the peacocks' feathers.' But to many we knew he was a perfect 'college hero, who could smoke inside the college grounds and defy every good rule that should be followed in the college.

Suddenly we were disturbed by some yeills and shouts from one of the classrooms. They were so hoarse and animalistic, that we were forced to wonder whether they ipsued out of human throats or from some survivors of the missing link' left behind in the long jump to 'humanity.'

Latter, as we compared notes, we come to the conclusion that ninety percent of the students come to study and acquire knowledge. But sad to say, this ninety percent is constantly disturbed by the remaining ten percent who come to the college only to leaf about.

It is not only in our college but in any other educational institution as well. If one observes, he is sure to trace some decendents or ancestors of these eisturbing dlements in every other institution.

By then our fourty minutes had passed and in we went to the class, for the teacher was already at the door steps. ★

IMPACT

OF

MODERN FILMS'

ON YOUTH

Another notable aspect of the situation is that whenever some enterprising producer presents a story, based on the work of a famous author or a life story, based on the work of a famous writer, and also an attempt to glorify a famous person, seldom prove successful and prove to be flops at the box office. The modern audience want songs and dances. **Going to picture** has now become a craze with young people, both boys and girls, and it has been noticed that they often economise on other items of expenditure but they must see films every week, if not twice or thrice a week. A healthy hobby is, of course, to be welcomed but seeing films too frequently is far from such a hobby. This fast growing habit is not only expensive (because of the high rates of admission to cinema halls) but also results in considerable waste of precious time which can certainly be devoted to healthier, wasteful and more gainful pursuits. ★

If Indian films had been well and pro-

perly made, with a sound educative theme forming a part of the story, the harm done to youth would have been much less than it actually is. But the tragedy is that most Indian films present scenes of sex and violence. The pernicious influence of films is thus obvious. When goosely vulgar and crude romantic scenes are presented on the screen, along with songs and dutes, and when boys are chasing girls, indulging in improper jokes, and singing catchy, liting tunes, it is no wonder that young boys imitate the screen heroes in everyday life and try to turn what they see in films into realities.

Small boys imagin themselves to be great "dadas", brandish toy pistols and kitchen knives in their hands. Tossing their tufis of hair with a comb peeping out of their pockets, they mimick absurd dialogues of their favorite heroes. Youth under the exotic sway of western values, consider everything Indian to be trash. Wearing stylish clothes, moving in fast zooming vehicles, unmindful of the cardinal virtues of life like purity, humility, selflessness, looking at everything with synthetic western eyes, the general public behaving towards an ostentatious get-up and striving only for materialistic pleasures one some of the impacts of the modern Indian films that are churned out with alarming regularity from our dream factories these days. With these grace and carelessness it seemed to

annihilate a whole culture, a whole system of thought. The youth of today while passing one another gives a quick side long glance which seems to pierce right into the heart of the weaker one and, for a moment, fills his heart with black terror. Thus, the social fabric and the morals of the young people are adversely affected.

The efforts of parents and teachers to give their boys and girls sound education and to teach them good, ethical behaviour and good morals in order that they may become good citizens are thus defeated. The parents' own hard-earned money is spent by their grown-up boys and girls in seeing films which have an adverse impact on character and morals, apart from queering the pitch for the training for good citizenship.

The cinema, it is said, can serve as a good medium of education and instruction, and the message that can be conveyed through films cannot be conveyed as effectively through any other channel. Such as the radio, because of the colourful. Visual impact made by gorgeously dressed girls conducting themselves in a particular fashion, defying their parents and guardians, challenging their judgment, describing them as old-fashioned etc. walking out of their houses, odd hours and sometimes marrying the hero secretly and then creating awkward situations or giving major shocks to their parents. The love scenes, the amorous couples, the stereotyped formula stories and the eternal triangle all create an effect that is far from healthy or conducive to good morals and good conduct.

The modern cinema propagates false social values and specialises in presenting artificial situations, for too much of make-believe, deception and hypocrisy. The tragedy is that the gener-

al standard of Indian films, poor as it has been, has been deteriorating in recent years. The trend is towards imitating western films with their feminine liberties, free mixing up of the sexes, break dance. Cabaret scenes and naked human postures which violate Indian culture. Young boys and girls are attracted by the affluence and glamour they see on the screen. Such talk and gestures naturally catch the attention of the immature cinema fans and affect their thinking and conduct. Thousands of young boys and girls have virtually ruined themselves in the senseless quest for becoming cinema "stars".

Another notable aspect of the situation is that whenever some enterprising producer presents a simple, true-to-life story, based on the works of famous short story or fiction writers, and also art films free of glamour, seldom prove successful and prove to be flops at the box office. The modern audience wants songs and dances, spectacles and gorgeous costumes. Love scenes and fights, what sort of citizens can the country hope to produce when the films the young people see are totally misleading. Lack of aesthetic values. Visiting the cinemas too often at the cost of class lectures and by missing lectures also spoil the education of youth. Instead of imbibing the basic virtues of life, our youth begin to think of flirting and seducing, like the screen heroes. The youth imbibe negative social values. Both rural and urban youth thus fall victims to vicious temptations. It is not contended that there should be a total ban on films. But steps should certainly be taken to see that good instructive films are made, not trash and cheap presentations merely to cater to cheap tastes.

★ ★

THE CHALLENGE OF CONFIDENT LIVING 'CRITICISM'—

how to cope write it.

Anuja Sood

T D C 3rd year (sc)

Only two things in life are certain "Death" and "Taxes". But there is an another unpleasant certainty "Criticism." No one escapes it entirely. And after our careers, our emotional stability, our self confidence and happiness depend upon how we react to it. There are really two kinds of criticism the gentle tactful, constructive variety (which no one gets much of) and, the blunt harsh hostile kind. We can speak with wry authority of this second kind. If you are a sensitive person you just can't brush criticism aside or pretend its not there. You have to face it on three levels, the emotional, the rational and the practical.

Criticism is a direct attack to our self esteem. So it is very easy to react with resentment and anger. But this makes us too vulnerable, if, all we do is to resent our critics, we are only poisoning ourselves. The first step, then is to force ourselves to be dispassionate. This is never easy but it surely can be done. Pray for your critics, bless them who hurt you. If you pray for them, you can't simultaneously find time to brood over the injury done to your self-confidence by them, yet another way to steady your emotions under attack is to reflect that strong men and women have always been criticized. If you are determined to get the things done your way, and especially if you blaze new paths, you are definitely going to encounter opposition. Remember ; The greatest man who ever walked this earth

was bitterly criticized and finally criticized by contemporaries who could not stand the impact of his revolutionary ideas,

Another important thing to remember is that when criticism finally reaches your ears it may well have been exaggerated. There are always people who enjoy the excitement of a feud and well like nothing better than to throw gasoline on the flames if they can. "Come on" they say to the victim. "Put up a fight."

Trying to deal with criticism rationally brings us to just one conclusion. Not every one is going to like me or you just as some people rule us the wrong way, for no particular reason at all, so do we rub some others the wrong way. If we face this simple truth, we will not be unduly disturbed by a certain amount of unpopularity.

Practically speaking, constant critics are often wrapped and unhappy people, clutching at false importance trying to cover up their own inadequacies by pointing out the failings of others. The best thing to do is to get behind the anger to understand what causes it and to try and remove its causes for the critic's shake as well your own.

Finally believe your life is worth living, Accept it with its beauty and pain, glory and suffering. Nothing can strengthen your confidence more than a clearcut

specific destination "Remember, it is not a journey of weeks, but of many years. Be patient and contented with small steps."

It is much more easier to be critical than being correct, so there will be always plenty of critics in this world. Some well intentioned, some cruel. You

best defence to them is your day to day conduct keep your moral standards high. Have a clear conscience. Live a life without any recessity whatever, for deception or for lies or for concealment,

★★

★ "I Picture my husband as a good looking, a good conversationist and well informed" one women said to a friend. "He worit smoke or drink and he will always be home in the evening."

My dear, the friend, "you don't need a husband you need a television set"

—Nebelspalter—

★ Not until I became mother did I understand how much my mother had sacrificed for me, not until I became a mother did I feel how hurt my mother was when I disobeyed; not until I became a mother did I know how proud my mother was when I achieved; not until I become a mother did I realise how much my mother loves me.

—Victoria Farnsworth—

○○
 T
 ○○

 ○○
 H
 ○○

E
GREAT
SCIENTIST :
ALBERT EINSTEIN

Sri Birendra Nath Hazarika
 B. Sc. part II
 Deptt, of Mathematics

"The name of Albert Einstein has become a household word that epitomises a scientist of the highest intellect and genius. He not only overthrew Newton and Euclid in the conceptual world, but his famous theory of relativity has technological implications that threaten man's very existence on this planet" Dr. Partha Ghosh.

Professor Albert Einstein, the harbinger of atomic age was the modern Newton and the father of modern physics who changed the world we live in.

The year 1879 was a glorious year for the scientific community in particular, and to the world in general for two facts. First, a famous scottish physicist, pro-

fessor J. C. Maxwell died, and another famous physicist, prof. Einstein was born in that year. This reminds us of the year 1642 when the Italian scientist prof. Galileo Galilei died and English scientist Sir Issac Newton was born.

It was the 14th March, 1879. A baby was born to a Jewish family in a small uliirttemberg city, 85 miles away from Munich, South Bavaria of west Germany. The baby was named Albert, who later become the great scientist prof. Albert Einstein.

In 1880, Einsteins family moved to Munich where his father and his uncle Jacob set up a small Engineering works. His uncle played a significant role in Albert's life. When Albert was 10 years old, he once questioned Jocab, "uncle, what is Algebra" ? Jacob was habituated to such questions and hance he answered, "Algebra is the arithmetic of the idle. The thing which you do not know is named X and then you find out the unknown."

This has the path for Einstein into the new world of science. He himself eagerly started to find out the mystery of "X, Y, Z." when Max. Tolemy gave him Dr. Speaker's book on Geometry, he solved himself almost all the problems in a few weeks. His genins as a mathematics become

evident very soon.

As a student he was mediocre. In his childhood Albert was very shy, dreamy and lonely and hence, his friends used to call him, "Father bore." But this some boy brought about a resolution in science.

When he was 16 years old, he was admitted into the polytechnic in Zurich. Here his genius began to flower. He spent there four years. In the polytechnic, he met a Serbian girl as a classmate named Mileva Marie whom, he married after words.

In 1900, he graduated from Zurich Polytechnic. He managed to find a temporary job in Ulm Interthun Technical school, Switzerland, where he served as a teacher. This was his first job.

In 1901, he published his first scientific article in German under the title, "Folgerungen aus capillaritatererscheinungen." In 1904, Albert Einstein was awarded the D. Phil degree by the Zurich University for his thesis on "Kinetic theory of gases." It was amazing that when Einstein submitted his first thesis in 1901 for doctorate, prof Dr. Kleiner, the then chairman of the physics Department, Zurich University, rejected it and when Einstein resubmitted his second paper as a possible doctoral thesis, prof Kleiner rejected it again. Prof Kleiner's argument was that, "It was too short." However very soon, Einstein re-submitted it, adding only a single sentence and it was accepted.

Until prof. Einstein's time, physicists believed that matter and energy were two different things, neither of which could be created, nor destroyed. But Einstein proved them wrong. He declared that all matters were actually energy in a different form.

According to him, matter can be transformed into energy and vice-versa.

In one of his papers, he established the equivalence between matter and energy. Einstein's mathematical formula $E = mc^2$, [$E =$ energy, $m =$ mass, $c =$ velocity of light] was responsible for one of the factors the development of the first atom bomb in 1945, headed by professor Julius Robert Oppenheimer; this was tested on 16th July at 5:30 A. M. at 'Zero' hill of the New Mexico desert, U. S. A.

In 1906, he published his famous paper entitled—"Zur Theorie der Lichterzeugung und Lichtabsorption" in Annalen der Physik. It presents the law of photoelectric equation. For this paper and another paper on light, he earned Nobel prize in physics in 1921.

In 1909, the University of Geneva, Berne, conferred upon him the first academic honours as a part time lecturer. On July 6 he resigned his patent office job and joined the University of Zurich as an Associate professor of Theoretical physics. In March 1911 he joined German University, Prague as a full fledged professor of Theoretical physics. He attended the "Ist Solvay congress," an international scientific association, named after a wealthy Belgian Solvay, at Hotel Metropole, Brussels Belgium.

By then, his fame in the world of science had become so great that a special post had been created for him as a Director of new (proposed) Kaiser Wilhelm Research Institute of physics, Berlin. On April 6, 1914 he was elected as a member of the Royal Prussian Academy of science and given a salary sufficient to enable him to devote all his time to his researches.

In 1915, he advanced a new concept of gravitation in his general Theory of Relativity, making fundamental changes in the concept of gravity and light which had been generally accepted since Sir Isaac Newton's time. Professor Einstein proved gravitation as a behaviour of space time. He is named as "The Modern Newton". This was still more revolutionary to scientists. This theory of Relativity was so complicated that only three scientists in the world at that time could understand the theory fully, including Einstein.

It is said that once, while on a walk with little girl whom Einstein was very fond of she asked, "uncle, what is theory of Relativity?" Professor Einstein paused for a moment and replied, "it is like this my child. When I talk with some of the elderly people for five minutes, I feel I have been with them for an hour; but when I talk to you for an hour, I feel I have been with you only for five minutes."

In 1924 professor Einstein received a paper from an Indian physicist professor Satyendra Nath Bose, on "Planck's law and the Hypothesis of Light quanta" and Einstein himself translated it in to german and published in the "Zeitschrift fur physik". Eventually, professor Einstein extended professor Bose's theory and evolved what is known as the "Bose Einstein statistics" or "Bosons."

on January 30, 1929, he sent a paper an "Unifield Field Theory" containing 33 questions to prussian Academy of Science.

This was what he called the first step of his famous "Unifield Field Theory."

He joined the Institute of Advance studies princeton, New Jersey USA, as a professor of physics on October 7, 1933 where he spent his later life. During the world war II, American scientists were afraid that the Nazi scientists possessed sufficient knowledge to build an A bomb hence they persuaded Einstein to write a forwarding letter to the then president of USA, Franklin Deleao Roosevelt.

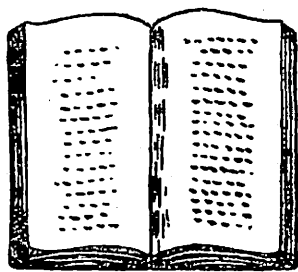
Although he was always an ardent pacifist, he wrote the famous forwerding letter on August 2, 1939 to Roosevelt, explaining the dreaded potentialities of atcmic energy and urged that the U. S. to build an A bomb before the Germans did. That was the letter which first turned the wheel of the atomic age. The man who as a youth of twenty six, had first equated matter with energy now at sixty, sow the same equation thearten the world.

In 1945, he retired from the pefessorship of the institute of Advance studies. His last lecture in the room No. E of the Institute written on the black board is preserved "..... and so the adjunction of this condition to our system of equations means that the absolute derivative of the associated tenser density becomes Zero.

On April 18 (sunday), 1955 at 1-25 A M the great man of science died at the age of 76 in Princeton Hospital. He was crereated near Trenton, New Jersey.

He was not only a physicist but also a great philosopher, a great lover of music, a great humanist and a pacitist. He was a man of religion and a great lover of children. He was an honorary President of Federation of American scientists,

Great thinkers opinion:—

LIFE : WHAT GITA SAYS ABOUT LIFE

Life is a Challenge

Life is a Gift

Life is an Adventure

Life is a Sorrow

Life is a Tragedy

Life is a Duty

Life is a Game

Life is a Mystery

Life is a Song

Life is a Opportunity

Life is a Journey

Life is a Promise

Life is a Love

Life is a Beauty

Life is a Spirit

Life is a Strugglye

Life is a Puzzle

Life is a Goal

meet it

accept it

dare it

overcome it

face it

perform it

play it

unfold it

sing it

take it

complete it

fulfill it

enjoy it

praise it

realise it

fight it

solve it

achieve it

MY JOURNEY

SRI KALYAN KUMAR DUTTA
T. D. C. Part — 1 (Arts)

*I have come from an unknown country
And*

I will go to an unknown country.

But why ?

Is it the law of nature ?

my curious mind always wants to know

Where I have come and where I will go.

"FINAL OBJECTION"

Sri Bijoy Boishnab
T. D. C. part III (Arts)

With flying Colours

He came from a distant battle field fierce,

Though wretched frooded

Once again would be gain the same.

Alas ! as if it were

The onslaughts of time ...

the cruel ravages of time,

That reduced his frwdings to the dust.

Nevertheless, erthusiastie was his logic,

For, what illusiated his pensive mood,

For, what slukewd his desponderay deep

was the following optinisti view of ecstasies;

"If wirter Caems, Can spring be
for behind ?"

SHIFTING CULTIVATION IN NORTH EAST INDIA

Chandan Goswami
T. D. C. Part III
Economic Major,

★★

The north Eastern Region comprising seven states, viz, Assam, Manipur, Nagaland, Mizoram, Tripura, Meghalaya and Arunachal Pradesh has a total geographical area of a little over 2.5 lakh square Kilometer, inhabited by a population of about 20 Million. Nearly 90% of the population live in the villages. In most of the hilly slopes all over the region, especially in areas which are inhabited by tribal people, the most ancient type of cultivation known as "jhuming" or shifting cultivation, is practised. The peculiar characteristic which distinguishes shifting cultivation from any other type of cultivation is the rotation of fields rather than rotation of crops.

PROCESS OF SHIFTING CULTIVATION

The complete cycle of shifting cultivation includes the following steps;—

- (1) Selecting the forested hilly lands,
- (2) Clearing the forest tract by cutting down the jungle,
- (3) Burning the dried forest into ashes,

- (4) Dibbling and sowing seeds,
- (5) Watching and protecting crops, and
- (6) Harvesting.

The usual process of shifting cultivation demands the selection of a plot. When the plot is preliminarily selected, the tribesmen cut the undergrowth to make a small clearing in the forest. Then the trees are cut upto the stump level in December-January, dried and finally buried. After burning, the ashes are scattered over the ground. After a shavener or two, the ashes settle down and the field becomes ready for sowing. Very simple instruments like dibble or digging sticks or bill hooks are used to make holes for the seeds. Soil is never ploughed. A mixture of seeds of several crops is put into holes made by the above mentioned implements. A large variety of crops are grown in the same field. Weeding is a continuous process. Harvesting starts from the third month and continues upto December next. Thus a complete cycle of activities is completed for the first year field.

JHUMING IN N.E. REGION;—

ASSAM—Jhuming is widely practised in the two hill districts of the state — Karbi Anglong and North Cachar Hills. The total geographical area of Assam Hills is 15.35 lakh hectares of which 4.98 lakh hectares, i.e., 32.44%, is used for jhuming. The Jhum cycle, i.e., the number of years between two consecutive Jhum operations, was 7 years in 1976. Mixed crops like paddy, maize, cotton, etc. are grown under Jhuming.

MEGHALAYA—In Meghalaya, about 75% of the

cultivable land, and 42% of hill population are dependent on shifting cultivation. The Jhum cycle was 5½ years in 1976

MONIPUR—The Jhum area of Monipur is around one lakh hectore, i.e. 4.47% of the georographical area. The Jhum cycle in Manipur varies from 6 to 15 years.

TRIPURA—Hill areas in Tripura cover 60% of the total georographical area of 10.67 lakh hectores. However, the Jhum area which accounts for 2.21 lakh hectores covers 20.62% of the total georographical area. The jhum cycle was 5 to 10 years in 1976. Jhuming supports almost the entire tribal population of the state which formed 29% of the total population of the state which formed 29% of the total population in 1971.

NAGALAND—In Nagaland Jhum is practised in about 75% of the area land cultivation. The total jhum area is 6.08 lakh hectores which is 36.87% of the state's total georographical area. The Jhum cycle is relatively high—being 6 to 15 years in 1976.

ARUNACHAL PRADESH — The total area available for jhumming in Arunachal Pradesh is 2.48 lakh hectres, i.e., only 3.04% of the total georographical area of 81.49 lakh hectres. Due to population pressure and limited size of the total the jhum cycle in Arunachal Pradesh has shrunk to one year by 1976.

Mizoram:- Jhumming is Universal in Mizoram. The total jhum area is 6.04 lakh hectres accounting for 28.65% of the total georographical area. The jhum cycle is fairly high - 5 to 10 years by 1976.

Evil Effects of Shifting Cultivation:-

There are two different views regarding shifting

cultivation. According to the first view, "it is not a fact that shifting cultivation in itself is unscientific land use." Actually, it is a practical approach to certain inherent difficulties in preparing appropriate seedbed in steep slopes where any disturbance of the surface by hoeing or ploughing will result in washing away of the fertile top soil. It is an organic response of the people engaged in it to certain specific ecological conditions, rather to a particular ecotechno system."

The second view advocates that shifting cultivation is ruthless and wasteful and must be abandoned for the benefit of those who practise it. It is well known that shifting cultivation originally allowed a long period, sufficient for regeneration and vegetation after the initial felling, burning and before the initiation of next cycle. It may be presumed that the long interval allows, at least partially, the original habitat to readjust after initial disturbance. But the practice has been changed with ever increasing human population and consequent demand for more food supply. The process as a result, is not only affecting the total output per unit of land area, but leading to quick depletion of the forest resources.

The shifting cultivation affects the soil mainly in the following manner;—

- (i) Due to removal of tree canopy, there is no obstruction to mechanical forces; rain and falling water dislocate soil,
- (ii) Rainfall causes leaching and acidity of soil increases,
- (iii) Increased acidity renders the soil unsuitable for plant growth and makes it further unstable.
- (iv) The humus, which would have been created by falling leaves and other vegetative

material is not available any more, further increasing soil to acidity.

Such disturbances effect microflora and micro- fauna of the soil which in turn effects the macro flora.

Apart from the above adverse effects, many socio economic problems arise due to shifting cultivation the following are some of them.

(1) Short Jhum cycle and constant low agriculture yield compels the tribe to migrate from time to time. This is a great impediment to the provision of modern amenities to the rural people.

(2) The absence of individual ownership of land discourages the farmers to take adequate soil conservation and improvement measures. This leads to shortening of fallow period and consequent deterioration of soil fertility which requires bringing more area under shifting cultivation.

(3) Indiscriminate cutting and burning of forests means destroying resources

Effects in tabular form —

worth lakhs of rupees every year in terms of timber, firewood etc. This causes serious deforestation.

(4) Jhum fire has been known to accidentally destroy residential villages and other important installations like telephone and telegraph post and wires, which causes wastage and inconvenience.

(5) shifting cultivation upsets the balance of nature. It reduces rainfall precipitation from the rain bearing clouds, which pass over the area where there is no obstruction of trees etc. Besides we lose wild animals, birds insects etc.

(6) Leaving the land to rest or in fallow for 10 to 15 years means a great national waste. In the whole region, there are miles of such areas where nothing is grown to give the land so could rest. These very same areas could have produced lakhs of tonnes of food for the people by simply resorting to some conservation measures.

Denuda of forest	soil erosion	Low technology	Social effects
(1) Ecological imbalance	Stream and reservoir siltation causing flood	Labour intensive	Deregatory development
(2) Sources of water elimination	Loss of fertility causing low production and high pressure on land	No. Subsidiary income	Social customs causing large family size

Effort to tackle the problem

The earliest attempt on tackling the problem of shifting cultivation was made in the fifties by the then Assam Government by introducing plantation of cash crops like rubber, coffee, black pepper, etc. A major thrust was however, given in the Fifth plan period when three different programmes were introduced in the states of the region. They are—

- (1) Soil conservation schemes for the state plans,
- (2) centrally sponsored programme of pilot projects for the control of shifting cultivation, and
- (3) regional river basin scheme for the control of shifting cultivation under NEC.

All these programmes are however, being implemented by the state govts. themselves, the latter two, being executed under

the guidance of the central Govt. under the NEC's programme, eight pilot schemes of soil conservation and jhum control were taken up in the seven constituent units in major catchment areas. Under these schemes 9698 hectares of land was developed setting 5187 families at an expenditure of Rs. 436.16 lakh. In all, 60,000 hectares of land have been developed and 25,000 families are reported to have been settled up to the end of the Fifth plan under various jhum control programmes taken up through NEC or under state plans.

কানৈয়ানৰ

সকলোলৈ প্ৰীতি

ও শুভেচ্ছাৰে—

অসমী প্ৰিণ্টাৰ

এ, টি, ব'ড, খাঁজিখোৱা

ছপা কাম + পকা বন্ধা + ফাইল বনোৱা
ইত্যাদি কামৰ একমাত্ৰ নিৰ্ভৰ যোগ্য প্রতিষ্ঠান।

THE QUICK PHOTO SERVICE.

(KESHAN MARKET).

DIBRUGARH.

EVERYTHING IN COLOR PHOTO GRAPHY.

ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে এক মাত্ৰ মূল পাঠ্য আৰু সহায়িকা সমূহ ।

স্নাতক মহলাৰ বাবে :-

ডঃ মণিকল হুদাৰ

- ১। স্নাতক অর্থনীতি তত্ত্ব
(বাণিজ্য, কলা আৰু সন্মানৰ)
মূদ্ৰা বেংক আৰু আন্তৰ্জাতিক বাণিজ্য
(পৰিবৰ্দ্ধিত সংস্কৰণ)
অধ্যাপক বেগোহাঁই আৰু ফুকনৰ ।
- ৩। জাতীয় আয় আৰু কল্যাণ ।
- ৪। অর্থনৈতিক উন্নয়ন আৰু পৰিকল্পনা ।
অধ্যাপক পুন্ডৰ গগৈ আৰু গীতা দেৱী
উপাধ্যায়ৰ ।
- ১। ৰাজনৈতিক তত্ত্ব আৰু চিন্তাধাৰা ।
- ২। জাতীয় আন্দোলন আৰু সাংবিধানিক বুৰঞ্জী ।
- ৩। তুলনামূলক চৰকাৰ ।
- ৪। আন্তৰ্বাস্তৱীয় ৰাজনীতি বিজ্ঞান ।
- ৫। স্নাতক আধাৰ পাঠ সহায়িকা
(কলা, বাণিজ্য আৰু বিজ্ঞান)
স্নাতক সহায়িকা সমূহ :-
১। ৰাজনীতি তত্ত্ব সহায়িকা (১ম প্ৰশ্নকাকত)
২। তুলনামূলক চৰকাৰ সহায়িকা ।
৩। জাতীয় আন্দোলন আৰু ভাৰতৰ সাংবিধানিক
বুৰঞ্জী সহায়িকা ।
৪। স্নাতক অসমীয়া সহায়িকা ১ম, ২য় একে লগে
৫। সমাজ শাস্ত্ৰ সহায়িকা (১ম, ২য় একে লগে)

Prof Phukon & John's

1. GUIDE TO DEGREE ENGLISH
FIRST PAPER.
2. GUIDE TO DEGREE ENGLISH
SECOND PAPER
3. GUIDE TO DEGREE ENGLISH
THIRD PAPER.
4. NOTES ON THE THRESHOLD,
5. NOTES ON GOOD BYE Mr. CHIPS.
6. NOTES ON HEWENS COAL.
7. STANDARD GUIDE TO REMIDIAL
ENGLISH GRAMMAR.

বনলতা

ডিব্ৰুগড়

পৰিবেশনত

বাণী মন্দিৰ

ডিব্ৰুগড়

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

ডিব্ৰুগড় কানৈ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলোলৈকে আমাৰ আন্তৰিক
শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো ।

নতুন দৈনিক

(NATUN DAINIK: AN Assamese Daily News Paper)

এখন নতুন অসমীয়া বাতৰি কাকতঃ (নিয়মিতাক পঢ়াৰ অভ্যাস কৰক)

বাণী মন্দিৰ

নতুন বজাৰ

ডিব্ৰুগড় - ১

ফোন - ২১১৫৫

বাণী বাৰী

পান বজাৰ : গুৱাহাটী - ১

ফোন - ৮৩৬৭৮

আমি মজুত ৰাখিছো :—

স্কুল, কলেজ, ইঞ্জিনিয়াৰিং, মেডিকেলৰ সকলো ধৰণৰ পাঠ্যপুথি,
সহায়ীকা/ উপন্যাস, আলোচনী, ধৰ্মীয় কিতাপ, বহী-পত্ৰ আৰু ছাত্ৰ জীৱনৰ
সকলো ধৰণৰ প্ৰয়োজনীয় কিতাপ ।

ইয়াৰোপৰি আমি নিয়মিতাকৈ যোগান ধৰো "নতুন দৈনিক"

PRECISION COMPUTER.

(GOVT / REGD)
DIBRUGARH BRANCH
GRAHAM BAZAR

OFFERS RESULT ORIENTED PRACTICAL
COMPUTER CLASSES.

- ★ DIPLOMA / CERTIFICATE COURSES.
- ★ INSTRUCTION MEDIA: ENGLISH/ASSAMESE
- ★ SUITABLE TIMINGS & REASONABLE FEES

**RUSH TO PRECISION
FOR YOUR FUTURE CAREER.**

'কাঠিগয়া'র ঐতিহ্য সম্পাদকসকলে

সম্পাদক : নবজ্যোতি শর্মাকীয়া

এক কিংবা অটো ডিউটি, ববজার, তিঁপুকীয়াত মন্ডিত।
 মতর হৈ জ্বাংজ্যোতি শর্মাকীয়া দ্বারা সম্পাদিত, একাধিক
 উক্তগত বস্তুমানবক সূবজয়ল কাঠিগয়াবিশ্বাস্য হাত একত।

নবজ্যোতি শর্মাকীয়া

১৯৮৭-৮৮ চনর (৩৩ তম সংখ্যক) সম্পাদনাতে

কঠিগয়া শর্মাকীয়া	—	৮৮-৮৮
কঠিগয়া বকরা	—	৮৮-৮৮
ফিউ গাঁও	—	৮৮-৮৮
মনোজ কঠিগয়া বকরা	—	৮৮-৮৮
কঠিগয়া শর্মাকীয়া	—	৮৮-৮৮
উত্তর ঐতিহ্য বকরা	—	৮৮-৮৮
কঠিগয়া কঠিগয়া বকরা	—	৮৮-৮৮
মঞ্জি বলা	—	৮৮-৮৮
ফিউ গাঁও	—	৮৮-৮৮
কঠিগয়া দিউ	—	৮৮-৮৮
উত্তর বলা	—	৮৮-৮৮
ফিউ গাঁও	—	৮৮-৮৮
মনোজ কঠিগয়া	—	৮৮-৮৮

১৯৮৭-৮৮	—	ভূমি কঠিগয়া
৮৮-৮৮	—	উত্তর কঠিগয়া
৮৮-৮৮	—	কঠিগয়া দিউ
৮৮-৮৮	—	কঠিগয়া কঠিগয়া
৮৮-৮৮	—	ফিউ গাঁও
৮৮-৮৮	—	মনোজ কঠিগয়া
৮৮-৮৮	—	কঠিগয়া শর্মাকীয়া
৮৮-৮৮	—	উত্তর ঐতিহ্য
৮৮-৮৮	—	কঠিগয়া কঠিগয়া
৮৮-৮৮	—	মঞ্জি বলা
৮৮-৮৮	—	ফিউ গাঁও
৮৮-৮৮	—	কঠিগয়া দিউ
৮৮-৮৮	—	উত্তর বলা
৮৮-৮৮	—	ফিউ গাঁও
৮৮-৮৮	—	মনোজ কঠিগয়া